

JUNY 2007

Esquerra Nacional⁸⁰

Pere Prat, alcalde de Manlleu, el municipi més gran governat per Esquerra amb majoria absoluta

Esquerra es consolida com a tercera força
183 alcaldies i 1.595 regidories

ANGEL RAMOS

Barcelona, 1967

Militant d'Esquerra–Les Corts des de 2002
Secretària de la Sectorial de Política Territorial
Arquitecta

☐ ÀNGEL RAMOS

En tant que número vuit de la llista de Barcelona de les eleccions municipals, quina és la teva valoració dels resultats?

Decepció. El que és evident és que teníem cinc regidors i ara en tenim quatre. Alguna cosa no hem fet bé i és el que haurem de valorar entre tots. O no hem sabut explicar el nostre projecte o a la ciutadania no li ha semblat interessant. La política municipal és una política diferent de la general, però Barcelona és una ciutat prou gran com perquè els polítics i la gent no tinguin una relació de quotidianitat com sí que passa en poblacions més petites. Penso que el partit va fer una crescuda molt important el 2003, a les eleccions al Parlament de Catalunya, perquè la ciutadania demanava un canvi, i ara ja no som el canvi. El canvi, per definició, és qui és a l'oposició.

I la campanya?

La nostra campanya, i la de tots els partits polítics, està bàsicament adreçada a la premsa. I com que no tenim cap mitjà que ens sigui proper...

En general, com valora l'arquitectura que es fa a Barcelona?

A Barcelona tenim molt bons arquitectes però qui mana és el sector immobiliari, que és qui té el poder i qui sovint imposa les seves normes a una Regidoria d'Urbanisme que ha de seguir-los el joc. Trobo que ja no som a l'època dels anys vuitanta i dels noranta, on comptava més l'urbanisme de progrés amb el projecte urbà com a eina. A partir del Fòrum de les Cultures aquesta vinculació entre arquitectura i urbanisme es perd i entra en una fase més especulativa. Barcelona està arribant al final de la seva expansió urbanística, que va començar amb el Pla Cerdà, i durant el proper mandat hem de veure materialitzada aquesta darrera etapa amb els projectes del 22@ i de la Sagrera. També haurem de veure com solucionem la mobilitat d'aquesta ciutat i com en fem un ecosistema eficient i adequem i reabilitem el parc d'habitatges existent.

El teu marit és un destacat militant d'una altra organització política. Com porteu aquesta situació?

Ho portem bé malgrat les discrepàncies, perquè els dos volem la independència d'aquest país i en això sempre estem d'acord.

Després d'aquest petit sotrac electoral, què cal fer?

Doncs la direcció del partit, tant a nivell local com nacional, té una gran responsabilitat en els pactes. I la militància també té coses a dir, perquè Esquerra sempre s'ha caracteritzat per la democràcia interna i el debat és imprescindible. Hem de tenir confiança en nosaltres mateixos i il·lusió per fer les coses millor.

Gent d'Esquerra

Durant el mes d'abril es van rebre a la Secretaria d'Organització i Finances nacional 113 sol·licituds d'afiliació a Esquerra.

Enguany ja en van 411.

Obres d'anàlisi política de Joan Ridao

Retalls de societat

Libres de l'Índex 1998

Recull d'articles sobre polítiques socials d'Esquerra a partir de l'experiència de Joan Ridao com a membre del Parlament durant la legislatura 1995–1998.

El finançament dels partits, l'avortament i l'okupació són alguns dels temes exposats.

Nació, ètica i transformació social

Libres de l'Índex 1999

Aquesta obra dibuixa polítiques per a un canvi social, des de la democràcia participativa, per a les classes populars i el conjunt de la ciutadania en els pròxims anys. Una proposta d'estratègies jurídicopolítiques per a les llibertats de Catalunya.

De l'autonomia a la sobirania

Mediterrània 2003

A partir del convenciment de la classe política catalana de buscar una alternativa a l'Estatut de Sau, de 1979, l'autor aportà la seva visió des del dret constitucional per trobar una fórmula consensuada d'encaix de Catalunya al marc establert.

Es poden passar a recollir de manera gratuïta a la Seu Nacional d'Esquerra fins que s'esgotin les existències.

Quins reptes representa per a tu ser alcalde o alcaldessa del teu municipi?

Enquesta

Pere Prat
Alcalde de Manlleu

Els reptes que se'm presenten com a alcalde de Manlleu són diversos. Per una banda, hi ha reptes personals, ja que saber que la gent creu en el projecte que lideres és una gran satisfacció. Per altra banda, també hi ha reptes de responsabilitat, com decidir en molts temes importants. A més a més, tenim el gran repte de la immigració, que afrontem sense por i amb decisió i amb poca fressa i molta endreça.

Andreu Francisco
Alcalde d'Allella

L'any 2003 entrava com a alcalde sense experiència prèvia; ara, quatre anys després, hem vist augmentada la nostra representació, fruit d'una feina ben valorada per una part important de la ciutadania. Els reptes —amb més experiència i amb tot un seguit de projectes rodant— són els de continuar gestionant els recursos de manera eficient, comunicant l'obra i essent molt propers i accessibles als veïns.

Montserrat Fornells
Alcaldesa de Vilanova de l'Aguda

Ser alcaldessa suposa un nou repte a la meua vida, el qual afronto amb molta il·lusió i amb ganes de treballar, amb el meu equip, per vetllar pels problemes i les necessitats que puguin sorgir en el municipi i per trobar-hi solucions satisfactòries. També suposarà un alt grau de responsabilitat i compromís, pel fet de representar el municipi i els seus habitants arreu del territori i davant les institucions.

Gervasi Aspa
Alcalde de Deltebre

Deltebre va optar pel canvi polític. Això obre les portes a un concepte modern i actual de poble que ha d'anar liderat per una millora en la gestió municipal. Des de l'administració s'ha de vetllar perquè la ciutadania se senti atesa, es respongui a les seves demandes i a les seves necessitats. I jo, com a alcalde de Deltebre, vetllaré perquè la voluntat del poble reflectida a les urnes no se senti defraudada.

OPINIÓ

Eduard López
Secretari de Política Municipal d'Esquerra

Esquerra, tercera força municipalista

Els resultats de les eleccions municipals del 27-M han consolidat Esquerra com a tercera força municipalista al Principat, tant en vots absoluts com en nombre de regidors. En aquest sentit, cal retenir dades tan significatives com que Esquerra és present a un total de 603 ajuntaments al llarg dels Països Catalans i que compta amb un total de 1.595 càrrecs electes locals, 311 més que fa quatre anys.

Les 104 majories absolutes assolides i les negociacions polítiques realitzades fins a la constitució formal dels ajuntaments, el 16 de juny passat, han fet possible que Esquerra hagi obtingut un total de 183 alcaldies (25 de les quals de manera compartida), una seixantena més que fa quatre anys. Cal remarcar que CiU i PSC, les dues forces que tenim per davant en aquest àmbit, en tenen 442 i 268 cada una; i que ICV i el PP continuen a una gran distància, amb únicament 24 i 6 alcaldies, respectivament. Si el 2003 Esquerra va presidir els consistoris de cinc capitals de comarca, ara ocu-

pa l'alcaldia en vuit d'elles: la Bisbal d'Empordà, les Borges Blanques, Montblanc, Móra d'Ebre, Puigcerdà, Ripoll, la Seu d'Urgell i Solsona. A més a més, Esquerra té o tindrà l'alcaldia també en diversos ajuntaments com Cardedeu, Palafrugell, Manlleu, Caldes de Montbui, Corbera de Llobregat, Deltebre i Torroella de Montgrí.

I, amb tot, és evident que el resultat de les eleccions municipals, amb la pèrdua d'un punt percentual —s'ha passat del 12,78% a l'11,6%— i un retrocés prou significatiu en poblacions importants de la circumscripció de Barcelona i de la Catalunya més urbana, obliguen Esquerra a reflexionar amb vista al futur. Cal analitzar a fons com i de quina manera ha afectat l'abstenció el nostre electorat i, sobretot, traduir aquesta anàlisi en pràctiques polítiques positives que afavoreixin la recuperació de la confiança política per part d'aquells sectors socials que ara no ens l'han atorgada. És necessari que els diferents nivells del partit que han intervingut en la

preparació i la planificació de la campanya d'aquests comicis —des de l'àmbit més local fins al nacional— participin en aquest esforç d'anàlisi política, cadascú des del nivell de responsabilitat que li pertoca. Només així es podran extreure conclusions que orientin l'actuació d'Esquerra als municipis amb vista a aquest mandat.

Esquerra, doncs, continua tenint en l'àmbit local una eina poderosa per impulsar iniciatives de la màxima ambició social i nacional. La ciutadania valora la bona gestió i la capacitat de govern que han demostrat els alcaldes i regidors del partit independentista en els darrers anys. Sembla clar, però, que demana també capacitat de parlar clar i de posar damunt la taula, amb coratge i seriositat, les qüestions més rellevants que incideixen en la vida de les persones. I aquest és, amb majúscules, el terreny de la política. I és precisament des de la pràctica política que el projecte de l'esquerra nacional assolirà, sens dubte, nous èxits de cara al futur.

A les penes, puyalades

Manuel Puyal

Esquerra Nacional 80

Cap de Redacció Pol Pagès **Redacció** Josep-Maria Alcoberro, Núria Amorós, Iolanda Llambrich, Àngel Ramos, Maties Ramos, Marc Gafarot **Documentació** Natàlia Lara **Col·laboradors d'aquest número** Raül Garay, Sergi Giró, Cristina Gómez, Anna Martínez i Margalida Seguí **Agraïments:** Uriel Bertran **Disseny original** Jordi Vinyets **Disseny** Glòria Comellas **Correcció lingüística** Núria Florit **Redacció** Esquerra-Secretaria d'Imatge i Comunicació Calàbria, 166 08015 Barcelona Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22 **Subscripcions** Mònica Andújar Telèfon 93 453 60 05 Correu electrònic redaccio@esquerra.org **Edita** Fundació Josep Irla **Dipòsit Legal** B-3690-1998 **Impressió** Imprintsa

TERCERA FORÇA MUNICIPAL

Esquerra obté 311 regidors més als Països Catalans i es consolida com a tercera força al Principat

Malgrat l'increment de regidors i els bons resultats en regions com l'Ebre o Mallorca, Esquerra té un petit retrocés a les grans ciutats del Principat.

ELECCIONS MUNICIPALS AL PRINCIPAT

CENS 5.475.110
PARTICIPACIÓ 54,72%

	vots	%	regidors
PSC	924.275	32,23	2.570
CIU	722.653	25,20	3.384
ESQUERRA	334.771	11,67	1.584
PP	283.408	9,88	283
ICV-EUIA	258.978	9,03	456
C's	67.315	2,35	13
CUP	18.522	0,65	20
PxC	12.425	0,43	17
ALTRES	157.018	5,47	605

ELECCIONS MUNICIPALS AL PAÍS VALENCIÀ

CENS 3.638.036
PARTICIPACIÓ 69,89%

	vots	%	regidors
PP	1.148.943	46,55	2770
PSOE	856.460	34,70	2065
EUPV-VERDS	123.727	5,01	155
BLOC-VERDS	105.762	4,28	276
CVa	21.008	0,86	19
UV	19.376	0,79	29
PSD	11.062	0,45	13
ESQUERRA	10.603	0,43	5
ALTRES	134.203	5,44	290

ELECCIONS MUNICIPALS A LES ILLES BALEARS

CENS 730.257
PARTICIPACIÓ 60,12%

	vots	%	regidors
PP	182.694	42,92	394
PSOE+PSOE-ExC	124.318	29,21	218
UM	31.689	7,45	88
Bloc per Mallorca	28.783	6,76	54
ESQUERRA	2.661	0,61	5
ALTRES	49.454	11,61	138

*Candidatures formades per Esquerra, PSM, EU i Els Verds

ANNA MARTÍNEZ

Els resultats de les eleccions municipals consoliden Esquerra com la tercera força municipalista al Principat, i signifiquen un increment del nombre de llistes i vots al País Valencià i a les Illes Balears. Malgrat aquests resultats, que suposen un augment de la representació d'Esquerra arreu dels Països Catalans, també cal assenyalar que, de forma més particular, en certes àrees del territori Esquerra ha vist disminuir la presència que tenia fins abans de les eleccions.

Amb relació al número de llistes presentades per Esquerra en aquests comicis, cal remarcar el notable creixement experimentat. L'any 2003, Esquerra en presentà 564, 550 de les quals foren al Principat, 11 al País Valencià i 2 a les Illes; i el 2007 s'han presentat 745 llistes pròpies, 690 de les quals han estat al Principat, 44 al País Valencià i 11 a les Illes.

El resultat és que Esquerra avui té 311 regidors més que al passat mandat; és a dir, que avui en té 1.595 (1.584 regidors al Principat, 5 al País

Valencià i 6 regidors en llistes pròpies a les Illes), i continua essent decisiva per a la formació de majories a molts ajuntaments. Destaquen les 104 majories absolutes que s'han aconseguit, la primera posició en 37 municipis més i la segona en 194 municipis. Cal destacar també l'entrada a municipis com el Prat de Llobregat, Mollet del Vallès, Santa Margarida i els Monjos o Castellbisbal.

Principat

Malgrat aquests resultats, cal destacar també que Esquerra ha perdut un 1% del vot i ha retrocedit en alguns ajuntaments importants, especialment a les ciutats i a la circumscripció de Barcelona, que s'ha traduït en la sortida d'alguns ajuntaments com a l'Hospitalet de Llobregat o a Cerdanyola del Vallès. A més, cal afegir l'alt nivell d'abstenció que ha marcat aquests comicis i que ha afectat notòriament Esquerra.

A partir dels resultats municipals, Esquerra té ara 38 consellers i conselleres comarcals més que en el darrer mandat, i en suma 190,

i és present en els 40 consells comarcals del Principat. A més, Esquerra ha obtingut per mitjà de negociacions postelectorals la presidència de la Diputació de Lleida i la de Girona.

Després de dues setmanes de negociacions, el 16 de juny s'han constituït els ajuntaments. Esquerra governa en 277 municipis, que representen una població de 2.097.739 (30%) habitants i, dels 1.584 regidors obtinguts el 27 de maig, 951 seran regidors de govern durant aquest mandat.

D'aquests 277 municipis, 183 són alcaldies d'Esquerra, de les quals 25 són compartides amb altres partits. Esquerra té l'alcaldia de capitals de comarca com Móra d'Ebre, Montblanc, la Seu d'Urgell, les Borges Blanques, Puigcerdà, Ripoll, Solsona i la Bisbal d'Empordà, tres més que les que va obtenir Esquerra el 2003. A més, també destaquen alcaldies com les de Corbera de Llobregat, Torroella de Montgrí, Manlleu, Caldes de Montbui, Cardedeu, Deltebre i Castelló d'Empúries, entre d'altres.

A l'hora de fer els pactes, i tenint en compte la realitat de cada territori, s'han fet acords de diferent naturalesa. Així, destaquen 104 pactes amb presència del PSC i 63 amb presència de CiU. Dels primers, cal destacar 15 pactes fets també amb ICV.

Així, cal continuar treballant, analitzar els resultats electorals i donar resposta a les causes del descens de percentatge de vot i l'abstenció. D'altra banda, amb els ajuntaments ja constituïts cal continuar treballant, tant si és des de la posició de govern com des de l'oposició.

País Valencià

Al País Valencià una de les apostes d'aquestes eleccions era consolidar Esquerra al cap i casal. En les municipals, hem tret 1.070 vots (0,26%) i en les autonòmiques, 1.347 (0,33%). S'ha produït un lleuger increment respecte al 2003 (692 vots a les municipals, 0,16%, i 774 a les autonòmiques, 0,18%), que és encara insatisfactori. Esquerra continuarà treballant de valent al cap i casal per fer-hi créixer el projecte. Pel que

fa als regidors d'Esquerra, aquests són Josep Manel Barber, a la Vall de Laguar; Joan Serra, a Simat de la Vallidigna; Vicent Amanç Viel, a Sueca; i Joan de Déu Martines i Mario Carbonell, a Xixona, on Esquerra ha aconseguit uns resultats molt bons.

Illes Balears i Pitiüses

A més del regidor de Sant Josep de sa Talaia, a Eivissa, Josep Antoni Prats, que ha estat reelegit, també, hi ha regidors d'Esquerra a Mallorca per primera vegada a la història. Andreu Bujosa, a Bunyola; Julià Gayà, a Sineu; i Josep Martí, a Binissalem, són regidors per candidatures d'Esquerra en solitari. Joan Llodrà, a Manacor, ha sortit elegit en una candidatura d'Esquerra en coalició amb el PSM i Els Verds. Miquel Àngel Benàssar és regidor a Felanitx com a integrant del Bloc per Mallorca. Conxi Peña i Guillem Caldentey són regidors a Son Servera i a Artà, dos llocs en què es presentava la coalició Els Verds + Esquerra. Finalment, Miquel Gual és regidor d'Entesa per Sóller, llista associada a Esquerra.

Resultats per municipis

REGIÓ METROPOLITANA		
BAIX LLOBREGAT		
Abrera	6,00%	1 regidor
Begues	13,66%	2 regidors
Castelldefels	6,17%	1 regidor
Cervelló	25,95%	3 regidors
Collbató	9,45%	1 regidor
Corbera de Llobregat	21,60%	4 regidors
Cornellà de Llobregat	5,69%	1 regidor
El Papiol	41,57%	5 regidors
El Prat de Llobregat	5,93%	1 regidor
Esparguera	9,40%	2 regidors
Espulgues de Llobregat	7,22%	1 regidor
Gavà	10,31%	2 regidors
La Palma de Cervelló	3,66%	-
Martorell	6,28%	1 regidor
Molins de Rei	13,36%	3 regidors
Olesa de Montserrat	7,71%	1 regidor
Pallejà	2,66%	-
Sant Andreu de la Barca	9,26%	2 regidors
Sant Boi de Llobregat	8,35%	2 regidors
Sant Climent de Llobregat	21,72%	2 regidors
Sant Esteve de Sesrovires	7,96%	1 regidor
Sant Feliu de Llobregat	7,21%	1 regidor
Sant Joan Despí	7,69%	1 regidor
Sant Just Desvern	11,25%	2 regidors
Sant Vicenç dels Horts	17,22%	4 regidors
Santa Coloma de Cervelló	20,57%	3 regidors
Torrelles de Llobregat	29,40%	4 regidors
Vallirana	12,84%	2 regidors
Viladecans	6,92%	2 regidors
BARCELONÈS		
Badalona	5,76%	1 regidor
Barcelona	8,79%	4 regidors
L'Hospitalet de Llobregat	4,77%	-
Sant Adrià de Besòs	4,75%	-
Santa Coloma de Gramenet	3,59%	-
MARESME		
Alella	37,29%	6 regidors
Arenys de Mar	15,91%	3 regidors
Arenys de Munt	21,51%	3 regidors
Argentona	9,08%	1 regidor
Cabrera de Mar	30,95%	4 regidors
Cabrials	8,04%	1 regidor
Caldes d'Estrac	7,08%	-
Calella	19,93%	4 regidors
Canet de Mar	12,68%	2 regidors
Dosrius	4,00%	-
El Masnou	14,36%	3 regidors
Malgrat de Mar	22,09%	4 regidors
Mataró	6,15%	2 regidors
Montgat	13,74%	2 regidors
Òrrius	32,62%	3 regidors
Palafolls	9,15%	1 regidor
Pineda de Mar	5,05%	1 regidor
Premià de Dalt	14,81%	2 regidors
Premià de Mar	8,57%	2 regidors
Sant Andreu de Llavaneres*	12,41%	1 regidor
Sant Cebrià de Vallalta	10,53%	1 regidor
Sant Iscle de Vallalta	11,43%	1 regidor
Sant Pol de Mar	10,27%	1 regidor
Sant Vicenç de Montalt	13,22%	2 regidors
Santa Susanna	6,79%	-
Teià	31,26%	4 regidors
Tiana	10,29%	1 regidor
Tordera	8,91%	1 regidor
Vilassar de Dalt	10,34%	1 regidor
Vilassar de Mar	10,26%	2 regidors
VALLÈS OCCIDENTAL		
Badia del Vallès	1,44%	-
Barberà del Vallès	5,57%	1 regidor
Castellar del Vallès	8,24%	2 regidors
Castellbisbal	5,67%	1 regidor
Cerdanyola del Vallès	4,03%	-
Gallifa	45,93%	4 regidors
Matadepera	16,8%	2 regidors
Montcada i Reixach	9,06%	2 regidors
Palau-Solità i Plegamans	9,45%	1 regidor
Polinyà	5,06%	-

Rellinars	36,66%	3 regidors
Ripollet	4,60%	-
Rubí	8,92%	2 regidors
Sabadell	5,82%	1 regidor
Sant Cugat del Vallès	8,02%	2 regidors
Sant Llorenç Savall	57,16%	7 regidors
Sant Quirze del Vallès	25,50%	5 regidors
Santa Perpètua de la Mogoda	13,84%	3 regidors
Sentmenat	12,18%	1 regidor
Terrassa	7,41%	2 regidors
Ullastrell	32,06%	3 regidors
Vacarisses	17,80%	2 regidors
Viladecavalls	12,93%	2 regidors
VALLÈS ORIENTAL		
Aiguafreda	7,52%	-
Bigues i Riells	14,85%	2 regidors
Caldes de Montbui	26,59%	5 regidors
Campins	13,64%	1 regidor
Canovelles	6,40%	1 regidor
Cànoves i Samalús	14,35%	1 regidor
Cardedeu	15,27%	3 regidors
Castellterçol	25,85%	3 regidors
Figaró-Montmany	17,91%	2 regidors
Fogars de Montclús	18,12%	1 regidor
Granollers	8,84%	2 regidors
Gualba	8,40%	1 regidor
La Garriga	9,46%	2 regidors
La Llagosta	4,77%	-
La Roca del Vallès	9,26%	1 regidor
L'Ametlla del Vallès	5,73%	-
Les Franqueses del Vallès	9,66%	2 regidors
Lliçà d'Amunt	35,57%	6 regidors
Lliçà de Vall	6,08%	-
Linars del Vallès	42,33%	7 regidors
Martorelles	5,80%	-
Mollet del Vallès	6,31%	1 regidor
Montmeló	8,65%	1 regidor
Montornès del Vallès	3,95%	-
Montseny	22,04%	1 regidor
Parets del Vallès	4,84%	-
Sant Antoni de Vilamajor	28,93%	4 regidors
Sant Celoni	4,71%	-
Sant Esteve de Palautordera	19,18%	2 regidor
Sant Feliu de Codines	6,31%	1 regidor
Sant Fost de Campsentelles	5,89%	1 regidor
Sant Pere de Vilamajor	17,69%	2 regidors
Santa Eulàlia de Ronçana	32,01%	4 regidors
Santa Maria de Martorelles	6,70%	-
Santa Maria de Palautordera	6,14%	1 regidor
Tagamanent	36,13%	3 regidors
Vallgorguina	37,88%	5 regidors
Vallromanes	33,89%	5 regidors
Vilanova del Vallès	4,78%	-
GIRONA		
ALT EMPORDÀ		
Agullana	57,36%	4 regidors
Albanyà	24,10%	-
Bàscara	23,11%	2 regidors
Biure	39,26%	3 regidors
Boadella i les Escaules	30,99%	1 regidor
Borrassà	22,45%	1 regidor
Cabanes	63,84%	5 regidors
Cadaqués	52,18%	6 regidors
Cantallops	36,79%	2 regidors
Castelló d'Empúries	16,63%	3 regidors
Cistella	60,11%	3 regidors
Darnius	8,55%	-
El Port de la Selva	25,30%	2 regidors
Espolla	21,84%	1 regidor
Figueres	25,51%	6 regidors
Fortià	34,58%	2 regidors
Garriguella	15,63%	1 regidor
La Jonquera	32,53%	4 regidors
La Selva de Mar	13,73%	-
La Vajol	40,54%	1 regidor
L'Escala	11,76%	1 regidor
Lladó	57,72%	4 regidors
Llançà	21,47%	2 regidors

Mollet de Peralada	37,62%	-
Navata	25,92%	2 regidors
Pau	35,38%	2 regidors
Peralada	6,56%	-
Pont de Molins	21,43%	1 regidor
Pontós	42,60%	1 regidor
Portbou	21,03%	2 regidors
Rabós	55,00%	1 regidor
Riumors	5,88%	-
Roses	5,45%	1 regidor
Sant Pere Pescador	46,72%	5 regidors
Terrades	21,51%	1 regidor
Torroella de Fluvià	21,17%	1 regidor
Ventalló	19,25%	1 regidor
Vilabertran	63,96%	6 regidors
Vilafant	16,65%	2 regidors
Vilajuïga	63,08%	6 regidors
Vilamaniscle	26,21%	-
Vilanant	30,58%	2 regidors
BAIX EMPORDÀ		
Belcaire d'Empordà	56,65%	5 regidors
Calonge	12,69%	2 regidors
Castell-Platja d'Aro	7,24%	1 regidor
Cruïlles, Monells i Sant Sadurn de l'Heura		
	27%	3 regidors
Fontanilles	26,17%	-
Garrigoles	24,79%	1 regidor
Gualta	12,69%	1 regidor
La Bisbal d'Empordà	31,08%	5 regidors
Mont-ras	37,25%	4 regidors
Palagrugell	16,79%	4 regidors
Palamós	9,41%	1 regidor
Palau-sator	90,91%	7 regidors
Pals	20,26%	2 regidors
Parlavà	43,84%	3 regidors
Regencós	24,19%	2 regidors
Sant Feliu de Guíxols	7,95%	2 regidors
Santa Cristina d'Aro	17,93%	2 regidors
Torrent d'Empordà	52,46%	1 regidor
Torroella de Montgrí	16,42%	3 regidors
Ultramort	30,99%	-
Vall-llobrega	26,09%	2 regidors
Verges	39,26%	4 regidors
Vilopriu	49,57%	3 regidors
GARROTXA		
Argelaguer	31,71%	2 regidors
Beuda	51,35%	1 regidor
Castellfollit de la Roca	27,67%	2 regidors
La Vall d'en Bas	23,74%	3 regidors
Maià de Montcal	36,75%	2 regidors
Mieres	22,84%	1 regidor
Montagut i Oix	58,41%	4 regidors
Olot	10,50%	2 regidors
Riudaura	78,17%	6 regidors
Sant Ferriol	4,39%	-
Sant Jaume de Llierca	39,87%	3 regidors
Santa Pau	47,17%	4 regidors
Tortellà	13,30%	1 regidor
GIRONÈS		
Aiguaviva	17,17%	1 regidor
Bescanó	44,8%	5 regidors
Bordils	19,59%	2 regidors
Canet d'Adri	40,85%	3 regidors
Cassà de la Selva	29,74%	4 regidors
Celrà	27,49%	4 regidors
Cervià de Ter	54,51%	4 regidors
Flaçà	13,13%	1 regidor
Fornells de la Selva	29,71%	3 regidors
Girona	12,86%	4 regidors
Llagostera	12,84%	2 regidors
Llambilles	35,79%	3 regidors
Quart	24,75%	3 regidors
Salt	8,23%	2 regidors
Sant Gregori	17,63%	2 regidors
Sant Joan de Mollet	29,38%	2 regidors
Sant Julià de Ramis	7,91%	1 regidor
Sant Martí de Llàmena	9,47%	-
Sant Martí Vell	51,49%	4 regidors
Sarrià de Ter	36,30%	4 regidors

Vilablareix	50,38%	6 regidors
PLA DE L'ESTANY		
Banyoles	31,83%	6 regidors
Camós	47,72%	3 regidors
Cornellà del Terri	18,51%	2 regidors
Crespià	40,18%	1 regidor
Esponellà	54,61%	4 regidors
Fontcoberta	49,22%	5 regidors
Palol de Revartit	29,09%	2 regidors
Porqueres	62,65%	8 regidors
Sant Miquel de Campmajor	62,32%	4 regidors
Serinyà	42,77%	4 regidors
Vilademuls	19,79%	1 regidor
RIPOLLÈS		
Campdevàno	11,69%	1 regidor
Camprodon	15,14%	1 regidor
Gombrèn	36,09%	1 regidor
Les Llosses	39,85%	3 regidors
Molló	37,98%	3 regidors
Ogassa	23,96%	2 regidors
Pardines	64,79%	4 regidors
Planols	34,18%	2 regidors
Queralbs	21,62%	-
Ribes de Freser	13,34%	1 regidor
Ripoll	29,78%	6 regidors
Sant Joan de les Abadesses	26,51%	3 regidors
Sant Pau de Segúries	10,52%	-
Toses	35,96%	2 regidors
Vallfogona de Ripollès	68,75%	4 regidors
SELVA		
Amer	24,24%	3 regidors
Anglès	9,94%	1 regidor
Arbúcies	28,61%	4 regidors
Blanes	6,14%	1 regidor
Breda	19,38%	2 regidors
Brunyola	43,67%	3 regidors
Caldes de Malavella	16,43%	2 regidors
Hostalric	27,36%	3 regidors
La Celler de Ter	70,81%	8 regidors
Lloret de Mar	6,34%	1 regidor
Maçanet de la Selva	23,56%	4 regidors
Massanes	19,68%	1 regidor
Riells i Viabrea	34,73%	4 regidors
Riudellots de la Selva	10,06%	1 regidor
Sant Feliu de Buixalleu	17,53%	1 regidor
Sant Hilari Sacalm	37,61%	5 regidors
Sant Julià de Llor i Bonmatí	31,03%	3 regidors
Santa Coloma de Farners	16,92%	3 regidors
Sils	15,73%	2 regidors
Susqueda	52,29%	4 regidors
Tossa de Mar	5,54%	-
Vidreres	17,28%	2 regidors
Vilobí d'Onyar	18,82%	2 regidors
CAMP DE TARRAGONA		
ALT CAMP		
Alcover	10,87%	1 regidor
Bràfim	41,22%	3 regidors
El Pla de Santa Maria	16,86%	2 regidors
El Pont d'Armentera	8,58%	-
Els Garridells	9,32%	-
La Masó	32,60%	2 regidors
Mont-ral	39,34%	2 regidors
Puigpelat	4,51%	-
Rodonyà	30,97%	2 regidors
Valls	11,52%	2 regidors
Vilabella	52,32%	4 regidors
Vila-rodona	33,52%	3 regidors
BAIX CAMP		
Alforja	30,97%	3 regidors
Almóster	35,37%	4 regidors
Arbolí	57,95%	4 regidors
Botarell	11,74%	1 regidor
Cambrils	10,88%	2 regidors
Castellvell del Camp	19,62%	2 regidors
Colldejou	51,05%	3 regidors
La Selva del Camp	11,95%	1 regidor
L'Albiol	2,15%	-
L'Aleixar	31,38%	3 regidors
Les Borges del Camp	21,63%	2 regidors
Maspujols	30,05%	2 regidors
Montbrió del Camp	33,13%	3 regidors
Mont-roig del Camp	12,49%	2 regidors

Prades	20,24%	1 regidor
Reus	7,87%	2 regidors
Riudecols	21,59%	2 regidors
Riudoms	21,57%	3 regidors
Vandellós i L'Hospitalet de l'Infant	12,62%	1 regidor
Vilaplana	52,53%	4 regidors
Vinyols i els Arcs	24,55%	2 regidors
CONCA DE BARBERÀ		
Blancafort	85,25%	7 regidors
L'Espluga de Francolí	39,23%	4 regidors
Montblanc	33,64%	5 regidors
Passanant	50,00%	2 regidors
Pontils	27,43%	1 regidor
Santa Coloma de Queralt	10,36%	1 regidor
Vallclara	48,42%	1 regidor
Vimbodí	20,29%	2 regidors
PRIORAT		
Capcanes	18,92%	1 regidor
Cornudella de Montsant	74,16%	6 regidors
El Masroig	8,54%	-
Els Guiaments	39,92%	3 regidors
Falset	45,02%	5 regidors
Gratallops	50,63%	4 regidors
La Figuera	30,95%	1 regidor
La Morera de Montsant	21,65%	-
La Torre de Fontaubella	22,73%	1 regidor
La Vilella Baixa	52,55%	3 regidors
Marçà	77,13%	6 regidors
Pobolada	61,11%	5 regidors
Porrera	43,13%	3 regidors
Pradell de la Teixeta	54,49%	4 regidors
Torroja del Priorat	60,33%	4 regidors
Ulldemolins	41,27%	3 regidors
TARRAGONÈS		
Altafulla	7,25%	1 regidor
Constantí	22,40%	3 regidor
Creixell	9,35%	1 regidor
El Catllar	7,47%	-
El Morell	22,15%	2 regidors
Els Pallaresos	5,41%	-
La Nou de Gaià	26,14%	2 regidors
La Pobla de Mafumet	11,26%	1 regidor
La Pobla de Montornès	14,26%	1 regidor
La Riera de Gaià	22,50%	2 regidors
La Secuita	52,53%	6 regidors
Salou	3,99%	-
Tarragona	7,69%	2 regidors
Torredembarra	13,33%	2 regidors
Vilallonga del Camp	26,56%	3 regidors
Vila-seca	3,31%	-
EBRE		
BAIX EBRE		
Benifallet	56,12%	5 regidors
Camarles	20,03%	2 regidors
Deltebre	39,85%	8 regidors
El Perelló	20,32%	2 regidors
L'Aldea	48,04%	6 regidors
L'Ametlla de Mar	21,05%	3 regidors
L'Ampolla	15,09%	2 regidors
Roquetes	28,56%	4 regidors
Tivenys	7,41%	-
Tortosa	7,61%	2 regidors
Xerta	24,49%	2 regidors
MONTSIÀ		
Alcanar	30,47%	4 regidors
Amposta	23,87%	4 regidors
Freginals	45,90%	4 regidors
Godall	29,29%	2 regidors
La Galera	19,87%	2 regidors
La Sènia	8,87%	1 regidor
Sant Carles de la Ràpita	13,85%	2 regidors
Sant Jaume d'Enveja	12,66%	1 regidor
Santa Bàrbara	17,69%	2 regidors
Ulldecona	15,11%	2 regidors
RIBERA D'EBRE		
Benissanet	25,84%	2 regidors
Flix	36,76%	5 regidors
Ginestar	11,14%	-
La Torre de l'Espanyol	12,93%	1 regidor
Miravet	69,58%	6 regidors
Móra d'Ebre	14,88%	2 regidors
Móra la Nova	29,28%	3 regidors

Rasquera	67,07%	5 regidors
Tivissa	12,22%	1 regidor
TERRA ALTA		
Arnes	32,41%	2 regidors
Bot	22,65%	2 regidors
Corbera d'Ebre	26,69%	3 regidors
El Pinell de Brai	4,94%	-
Gandesa	8,42%	1 regidor
La Fatarella	34,12%	4 regidors
CATALUNYA CENTRAL		
ANOIA		
Argençola	43,87%	2 regidors
Bellprat	55,13%	1 regidor
Cabrera d'Anoia	32,99%	3 regidors
Calaf	10,04%	1 regidor
Calonge de Segarra	26,57%	1 regidor
Capellades	20,71%	3 regidors
Carme	32,20%	3 regidors
Castellfollit de Riubregós	40,99%	1 regidor
Castellolí	44,77%	3 regidors
El Bruc	30,7%	3 regidors
Els Hostalets de Pierola	27,40%	3 regidors
Els Prats de Rei	40,92%	3 regidors
Igualada	15,68%	3 regidors
Jorba	65,01%	5 regidors
La Llacuna	44,69%	3 regidors
La Pobla de Claramunt	15,38%	2 regidors
La Torre de Claramunt	13,11%	1 regidor
Masquefa	9,45%	1 regidor
Montmaneu	8,59%	-
Òdena	15,41%	2 regidors
Orpí	43,05%	1 regidor
Piera	23,49%	5 regidors
Rubió	22,45%	2 regidors
Sant Martí de Sesgueioles	47,48%	4 regidors
Sant Martí de Tous	36,04%	3 regidors
Sant Pere Sallavinera	54,33%	2 regidors
Santa Margarida de Montbui	9,30%	1 regidor
Santa Maria de Miralles	70,97%	1 regidor
Vallbona d'Anoia	39,59%	4 regidors
Veciana	48,00%	1 regidor
Vilanova del Camí	10,98%	2 regidors
BAGES		
Aguilar de Segarra	25,55%	1 regidor
Artés	25,74%	3 regidors
Avinyó	33,00%	4 regidors
Balsareny	19,13%	2 regidors
Calders	56,82%	5 regidors
Callús	30,08%	3 regidors
Cardona	16,48%	2 regidors
Castellbell i el Vilar	7,01%	-
Castellgalí	5,39%	-
Castellnou de Bages	11,57%	1 regidor
El Pont de Vilomara i Rocafort	5,80%	-
Fonollosa	29,46%	3 regidors
Gaià	33,33%	-
L'Estany	53,56%	4 regidors
Manresa	11,90%	3 regidors
Marganell	18,97%	1 regidor
Moià	37,27%	5 regidors
Monistrol de Calders	16,67%	1 regidor
Monistrol de Montserrat	31,73%	4 regidors
Mura	27,95%	1 regidor
Navarcles	5,08%	-
Navàs	27,04%	4 regidors
Rajadell	17,20%	1 regidor
Sallent	30,16%	4 regidors
Sant Feliu Sasserra	76,41%	7 regidors
Sant Fruitós de Bages	23,47%	3 regidors
Sant Joan de Vilatorrada	9,72%	1 regidor
Sant Salvador de Guardiola	13,25%	1 regidor
Sant Vicenç de Castellet	24,67%	3 regidor
Santa Maria d'Oló	69,50%	7 regidors
Santpedor	45,93%	7 regidors
Súria	7,04%	1 regidor
Talamanca	25,00%	1 regidor
BERGUEDÀ		
Bagà	7,25%	-
Berga	7,78%	1 regidor
Capolat	80,00%	1 regidor
Casserres	33,59%	3 regidors
Castellar de N'Hug	16,13%	-

Castellar del Riu	22,13%	-
Gironella	35,64%	4 regidors
La Nou de Berguedà	42,00%	1 regidor
L'Espunyola	53,30%	4 regidors
Montclar	29,76%	1 regidor
Olvan	32,40%	2 regidors
Puig-reig	14,43%	1 regidor
Sant Jaume de Frontanyà	100%	1 regidor
OSONA		
Alpens	79,53%	7 regidors
Balenyà	10,02%	1 regidor
Calldetenes	54,86%	6 regidors
Centelles	3,29%	-
Collsuspina	30,77%	2 regidors
Espinelves	42,54%	1 regidor
Folgueroles	9,14%	1 regidor
Gurb	38,00%	4 regidors
Les Masies de Roda	39,36%	3 regidors
Les Masies de Voltregà	7,17%	-
Lluçà	87,18%	7 regidors
Manlleu	49,44%	10 regidors
Montesquiu	53,98%	4 regidors
Muntanyola	33,45%	3 regidors
Olost	83,59%	9 regidors
Perafita	25,42%	2 regidors
Prats de Lluçanès	39,89%	5 regidors
Roda de Ter	30,15%	4 regidors
Sant Julià de Vilatorrada	28,96%	3 regidors
Sant Martí d'Albars	21,25%	-
Sant Quirze de Besora	55,89%	7 regidors
Sant Vicenç de Torelló	14,52%	1 regidor
Santa Cecília de Voltregà	49,15%	2 regidors
Santa Eugènia de Berga	38,46%	5 regidors
Santa Eulàlia de Riuprimer	12,67%	1 regidor
Santa Maria de Besora	64,21%	5 regidors
Santa Maria de Corcó	15,43%	1 regidor
Sora	43,22%	1 regidor
Taradell	32,67%	5 regidors
Tavernoles	52,05%	4 regidors
Tona	5,56%	-
Torelló	14,27%	3 regidors
Vic	9,99%	2 regidors
Viladrau	18,51%	1 regidor
SOLSONÈS		
Lladurs	19,58%	-
Llobera	50,69%	4 regidors
Odèn	31,63%	2 regidors
Pinell de Solsonès	47,20%	4 regidors
Riner	33,00%	2 regidors
Sant Llorenç de Morunys	9,87%	-
Solsona	29,93%	4 regidors
LLEIDA		
GARRIGUES		
Arbeca	20,31%	2 regidors
Bovera	46,90%	3 regidors
Castelldans	18,43%	2 regidors
El Cogul	57,89%	3 regidors
El Soleràs	7,88%	-
El Vilosell	18,52%	-
Els Torms	35,42%	-
Fulleda	51,89%	4 regidors
Granyena de les Garrigues	48,57%	2 regidors
Juneda	22,28%	2 regidors
La Floresta	16,00%	-
La Granadella	15,38%	1 regidor
La Pobla de Cérvoles	26,88%	1 regidor
L'Albagés	50,00%	4 regidors
L'Albi	51,13%	4 regidors
Les Borges Blanques	35,54%	5 regidors
L'Espluga Calba	84,27%	7 regidors
Tarrés	80,00%	5 regidors
Vinaixa	19,24%	1 regidor
NOGUERA		
Àger	49,62%	4 regidors
Algerrí	17,09%	1 regidor
Alòs de Balaguer	29,66%	1 regidor
Artesa de Segre	39,77%	5 regidors
Balaguer	7,33%	1 regidor
Bellcaire d'Urgell	28,84%	3 regidors
Bellmunt d'Urgell	38,69%	-
Cabanabona	38,96%	3 regidors
Camarasa	6,95%	-

Castelló de Farfanya	46,55%	4 regidors
Cubells	33,09%	3 regidors
Foradada	30,34%	1 regidor
Ivars de Noguera	33,46%	2 regidors
La Sentiu de Sió	47,09%	4 regidors
Montgai	45,09%	3 regidors
Oliola	26,57%	-
Ós de Balaguer	28,90%	2 regidors
Preixens	51,20%	4 regidors
Tèrmens	6,17%	-
Torrelameu	39,91%	3 regidors
Vallfogona de Balaguer	40,88%	4 regidors
Vilanova de l'Aguda	54,91%	4 regidors
Vilanova de Meià	52,34%	4 regidors
PLA D'URGELL		
Barbens	30,09%	2 regidors
Bell-lloc d'Urgell	12,49%	1 regidor
Bellvis	33,83%	4 regidors
Castellnou de Seana	47,46%	3 regidors
El Palau d'Anglesola	34,17%	3 regidors
El Poal	19,63%	1 regidor
Fondarella	14,09%	1 regidor
Golmés	57,18%	6 regidors
Ivars d'Urgell	42,57%	4 regidors
Linyola	23,73%	3 regidors
Miralcamp	9,23%	-
Mollerussa	16,54%	3 regidors
Sidamon	38,18%	3 regidors
Torregrossa	10,68%	1 regidor
Vilanova de Bellpuig	36,90%	3 regidors
Vila-sana	10,02%	-
SEGARRA		
Biosca	37,89%	-
Cervera	12,00%	2 regidors
Els Plans de Sió	29,93%	2 regidors
Granyena de Segarra	15,25%	-
Guissona	48,66%	7 regidors
Ivorra	68,97%	5 regidors
Les Oluges	53,13%	4 regidors
Massoteres	36,94%	1 regidor
Montoliu de Segarra	31,78%	-
Sanauja	13,11%	1 regidor
Sant Guim de Freixenet	88,91%	9 regidors
Sant Guim de la Plana	57,46%	4 regidors
Sant Ramon	27,91%	2 regidors
Torà	20,68%	2 regidors
Torrefeta i Florejacs	75,91%	6 regidors
SEGRIÀ		
Aitona	35,83%	4 regidors
Albatàrrec	15,85%	1 regidor
Alcarràs	17,82%	2 regidors
Alcoletge	26,81%	3 regidors
Alfarràs	9,85%	-
Alfés	51,42%	4 regidors
Alguaire	29,35%	4 regidors
Almacelles	5,63%	-
Almenar	8,74%	1 regidor
Alpicat	7,14%	1 regidor
Artesa de Lleida	21,19%	2 regidors
Benavent de Segrià	13,86%	1 regidor
La Granja d'Escarp	63,19%	6 regidors
La Portella	17,89%	1 regidor
Lleida	6,96%	2 regidors
Maials	5,06%	-
Montoliu de Lleida	73,21%	6 regidors
Puigverd de Lleida	52,40%	5 regidors
Rosselló	28,10%	3 regidors
Seròs	53,11%	5 regidors
Soses	19,89%	2 regidors
Torrebesses	39,87%	3 regidors
Torrefarrera	7,06%	-
Torres de Segre	11,43%	1 regidor
Vilanova de Segrià	20,65%	1 regidor
URGELL		
Agramunt	32,17%	5 regidors
Anglesola	14,93%	1 regidor
Belianes	59,10%	4 regidors
Bellpuig	38,85%	5 regidors
Castellserà	21,30%	2 regidors
Ciutadilla	55,03%	3 regidors
Els Omells de na Gaià	38,16%	2 regidors
Guimerà	53,52%	4 regidors
La Fuliola	5,77%	-

Nalec	54,17%	1 regidor
Ossó de Sió	35,29%	-
Preixana	12,54%	1 regidor
Sant Martí de Riucorb	18,76%	1 regidor
Tàrraga	14,28%	3 regidors
Tornabous	49,55%	4 regidors
Verdú	1,39%	-
ALT PIRINEU		
ALT URGELL		
Arsèguel	69,84%	5 regidors
Cabó	16,92%	-
Cava	15,38%	-
Coll de Nargó	23,64%	2 regidors
El Pont de Bar	17,74%	-
Fígols i Alinyà	32,52%	2 regidors
La Seu d'Urgell	22,53%	4 regidors
Montferrer i Castellbò	8,27%	-
Oliana	6,74%	-
Organyà	15,38%	1 regidor
Peramola	10,91%	-
Valls de Valira	18,68%	1 regidor
ALTA RIBAGORÇA		
Vilaller	37,44%	3 regidors
CERDANYA		
Alp	15,72%	1 regidor
Bellver de Cerdanya	37,19%	4 regidors
Das	35,61%	1 regidor
Fontanals de Cerdanya	44,77%	3 regidors
Ger	36,26%	3 regidors
Guis de Cerdanya	17,11%	1 regidor
Isòvol	45,65%	3 regidors
Lles de Ceranya	50,85%	2 regidors
Llívia	60,58%	6 regidors
Meranges	9,84%	-
Montellà i Martinet	70,39%	5 regidors
Prats i Sansor	35,97%	1 regidor
Puigcerdà	41,73%	7 regidors
Riu de Cerdanya	35,00%	-
Urús	17,27%	-
PALLARS JUSSÀ		
Abella de la Conca	39,32%	1 regidor
Castell de Mur	46,09%	3 regidors
Gavet de la Conca	12,74%	1 regidor
Isona i Conca Dellà	23,46%	2 regidors
Llimiana	31,21%	4 regidors
La Pobla de Segur	16,95%	-
Salàs de Pallars	33,91%	2 regidors
Sarroca de Bellera	70,41%	1 regidor
Senterada	49,11%	2 regidors
Talarn	23,95%	2 regidors
Tremp	16,20%	2 regidors
PALLARS SOBIRÀ		
Alt Àneu	7,17%	-
Esterrí d'Àneu	35,07%	2 regidors
Guingueta d'Àneu	44,96%	3 regidors
Lladorre	32,57%	-
Rialp	12,20%	1 regidor
Soriguera	21,72%	2 regidors
Sort	14,72%	2 regidors
ILLES BALEARS I PITIÜSES		
Alcúdia	1,97%	-
Artà	8,45%	1 regidor
Binissalem	6,71%	1 regidor
Bunyola	10,13%	1 regidor
Calvià	0,35%	-
Capdepera	1,56%	-
Marratxí	1,41%	-
Pollença	4,84%	-
Sineu	8,91%	1 regidor
Sóller	5,64%	1 regidor
Son Servera	6,92%	1 regidor
PAÍS VALENCIÀ		
L'ALACANTÍ		
Alacant	0,19%	-
Mutxamel	2,29%	-
Xixona	13,95%	2 regidors
ALCALATÉN		
L'Alcora	0,54%	-
L'ALCOIÀ		
Alcoi	0,72%	-

REPORTATGE ELECCIONS MUNICIPALS

Onil	4,08%	-
BAIX MAESTRAT		
Benicarló	3,46%	-
Vinaròs	3,71%	-
BAIX VINALOPÓ		
Crevillent	3,10%	-
Elx	0,27%	-
CAMP DE MORVEDRE		
Albalat dels Tarongers	4,63%	-
Faura	5,29%	-
Sagunt	0,92%	-
CAMP DE TÚRIA		
Llíria	0,44%	-
COSTERA		
Xàtiva	2,21%	-
L'HORTA		
Alaquàs	0,23%	-
Alboraia	0,93%	-
Alfapar	0,47%	-
Burjassot	0,59%	-
Catarroja	0,53%	-
Mislata	0,65%	-
Montcada de l'Horta	1,37%	-
Paterna	0,39%	-
Picanya	3,10%	-
Torrent	0,28%	-
València	0,26%	-
Xirivella	0,19%	-
MARINA ALTA		
La Vall de Laguar	17,76%	1 regidor

MARINA BAIXA		
Benidorm	0,28%	-
PLANA ALTA		
Almassora	0,72%	-
Castelló de la Plana	0,52%	-
PLANA BAIXA		
La Vall d'Uixó	0,81%	-
Vila-real	1,10%	-
RIBERA ALTA		
Algemesí	2,64%	-
Alzira	0,76%	-
Carcaixent	1,63%	-
Carlet	1,36%	-
RIBERA BAIXA		
Cullera	4,88%	-
Sueca	7,48%	1 regidor
LA SAFOR		
Gandia	0,38%	-
Oliva	1,90%	-
Simat de la Valldigna	10,47%	1 regidor
Tavernes de la Valldigna	2,29%	-
VALL D'ALBAIDA		
Ontinyent	0,49%	-
PENEDÈS		
ALT Penedès		
Castellet i la Gornal	10,72%	1 regidor
Castellví de la Marca	7,99%	-
Font-rubí	13,95%	1 regidor
Gelida	17,81%	2 regidors

Olèrdola	9,84%	1 regidor
Olesa de Bonesvalls	13,74%	1 regidor
Sant Martí Sarroca	15,37%	2 regidors
Sant Pere de Riudebitlles	26,97%	3 regidors
Sant Quintí de Mediona	16,52%	2 regidors
Sant Sadurn d'Anoia	14,81%	2 regidors
Santa Margarida i els Monjos	11,13%	1 regidor
Subirats	49,56%	6 regidors
Torreblanca	19,38%	2 regidors
Torrelles de Foix	17,64%	2 regidors
Vilafranca del Penedès	6,27%	1 regidor
BAIX Penedès		
Calafell	6,76%	1 regidor
Cunit	6,89%	1 regidor
El Vendrell	5,45%	1 regidor
La Bisbal del Penedès	36,67%	5 regidors
L'Arboç	20,43%	2 regidors
Sant Jaume dels Domenys	28,45%	3 regidors
Santa Oliva	12,86%	2 regidors
GARRAF		
Canyelles	6,82%	1 regidor
Cubelles	8,36%	1 regidor
Olivella	2,23%	-
Sant Pere de Ribes	5,73%	1 regidor
Sitges	5,26%	1 regidor
Vilanova i la Geltrú	6,56%	1 regidor

* Resultats provisionals a l'espera de dictamen judicial

Ens supramunicipals del Principat

DIPUTACIONS PROVINCIALS	
BARCELONA	
PSC	24
CiU	17
ESQUERRA	2
PP	4
ICV	4
GIRONA	
PSC	9
CiU	12
ESQUERRA	6
PP	-
ICV	-
LLEIDA	
PSC	11
CiU	10
ESQUERRA	3
PP	1
ICV	-
TARRAGONA	
PSC	11
CiU	12
ESQUERRA	2
PP	2
ICV	-
TOTAL	
PSC	55
CiU	51
ESQUERRA	15
PP	5
ICV	4

CONSELLS COMARCALS						
Consell comarcal	CIU	PSC	ESQUERRA	ICV-EUIA	PP	ALTRES
ALT CAMP	10	7	2	-	-	-
ALT EMPORDÀ	13	10	7	2	1	-
ALT Penedès	10	10	3	1	1	-
ALT URGELL	9	6	3	-	1	-
ALTA RIBAGORÇA	8	9	1	-	-	1
ANOIA	11	13	7	1	1	-
BAGES	13	10	7	2	1	-
BAIX CAMP	13	11	5	1	2	1
BAIX EBRE	10	8	6	-	1	-
BAIX EMPORDÀ	10	12	6	3	1	1
BAIX LLOBREGAT	6	17	4	7	4	1
BAIX Penedès	10	9	2	1	1	2
BARCELONÈS	9	17	2	4	7	-
BERGUEDÀ	10	6	2	1	-	-
CERDANYA	9	2	8	-	-	-
CONCA DE BARBERÀ	8	4	5	-	-	2
GARRAF	9	14	2	4	3	1
GARRIGUES	9	4	6	-	-	-
GARROTXA	12	8	4	1	-	-
GIRONÈS	13	10	7	2	1	-
MARESME	11	11	5	3	3	-
MONTSIÀ	9	8	5	1	2	-
NOGUERA	9	5	5	-	-	-
OSONA	13	7	8	2	-	3
PALLARS JUSSÀ	7	8	4	-	-	-
PALLARS SOBIRÀ	8	7	2	1	-	1
PLA D'URGELL	10	4	5	-	-	-
PLA DE L'ESTANY	9	1	9	-	-	-
PRIORAT	7	4	8	-	-	-
RIBERA D'EBRE	8	6	4	-	-	1
RIPOLLÈS	8	5	5	1	-	-
SEGARRA	8	2	7	-	-	2
SEGRIÀ	11	14	5	1	2	-
SELVA	14	8	7	3	1	-
SOLSONÈS	11	2	4	-	-	2
TARRAGONÈS	12	12	3	2	4	-
TERRA ALTA	9	6	2	-	1	1
URGELL	10	4	5	-	-	-
VALLÈS OCCIDENTAL	9	16	4	5	4	1
VALLÈS ORIENTAL	10	14	4	3	2	-
TOTAL	395	331	190	52	44	20

Alcaldies d'Esquerra al llarg de la legislatura

ALT PIRINEU	
ALT URGELL	
Arsèguel*	Antoni Casanovas
La Seu d'Urgell**	Jordi Ausàs
ALTA RIBAGORÇA	
Vilaller	Jaume Monsó
CERDANYA	
Bellver de Cerdanya	Xavier Porta
Lles de Cerdanya**	Alba Roig
Llívia*	Josep Joan Pous
Montellà i Martinet*	Josep Castells
Puigcerdà*	Joan Planella
PALLARS JUSSÀ	
Castell de Mur*	Josep Castells
La Pobla de Segur	Lluís Bellera
Sarroca de Bellera	Marta Moyes
PALLARS SOBIRÀ	
Esterrí d'Àneu	Ramon Villuendas
La Guingueta d'Àneu	Josep Antoni Cervós
CAMP DE TARRAGONA	
ALT CAMP	
Vilabella*	Jesús Aubia
BAIX CAMP	
Almoster	Àngel Xifré
Arbolí*	Jordi Juncosa
Colldejou*	Marcel Salsench
L'Aleixar	Anton Maria Salvat
Vilaplana*	Tomàs Bigorra
CONCA DE BARBERÀ	
Blancafort*	Magí Baltà
Montblanc	Josep Andreu
PRIORAT	
Cornudella de Montsant*	Josep Maria Castan
Gratallops*	Jaume Pallejà
La Vilella Baixa*	Roger Pascual
Marçà*	Josep Maria Piqué
Poboleda*	Jordi Català
Pradell de la Teixeta*	Maria Pilar Just
Torroja de Priorat*	Jordi Aixalà
TARRAGONÈS	
La Secuita*	Eudald Roca
Vilallonga del Camp**	Ignasi Valera
CATALUNYA CENTRAL	
ANOIA	
Argençola	Ramon Cortés
Bellprat*	Carles Pol
Cabrera d'Anoia	Sebastià Aloy
Carme	Jordi Sellarès
El Bruc	Maria Josep Aubarell
Els Hostalets de Pierola	Jordi Calpe
Els Prats de Rei	Francesc Duocastella
Jorba*	Josep Maria Palau
Piera**	Jordi Madrid
Sant Martí de Tous	David Alquézar
Sant Martí Sesgueioles*	Jesús Torrens
Vallbona d'Anoia	Òscar Labraña
BAGES	
Calders*	Jaume Perarnau
L'Estany*	Salvador Tresserra
Monistrol de Montserrat	Joan Miquel
Sant Feliu Sasserra*	Andreu Riba
Santa Maria d'Oló*	Ramon Vilar
Santpedor*	Laura Vilagrà
BERGUEDÀ	
Capolat*	Maria del Carme Boixader
Gironella**	Ramon Costa
L'Espunyola*	Rudy Gelinne
Sant Jaume de Frontanyà*	Ramon Vilalta
OSONA	
Alpens*	Montserrat Barniol
Calldetenes*	Jaume Mas
Lluçà*	Eva Boixadé
Manlleu*	Pere Prat
Montesquiu*	Antoni Martín
Muntanyola**	Antoni Bou
Olost*	Josep Maria Freixanet
Sant Quirze de Besora*	David Mascarella

Santa Eugènia de Berga	Filo Tió
Santa Maria de Besora*	Camil Adam
Tavèrnoles*	Joan Roura
SOLSONÈS	
Llobera*	Jaume Badia
Pinel de Solsonès*	Benjamí Puig
Solsona	Xavier Jounou
EBRE	
BAIX EBRE	
Benifallet*	Jordi Monclús
Deltebre	Gervasi Aspa
El Perelló**	Ferran Cid
L'Aldea*	Daniel Andreu
Roquetes	Francesc Gas
Xerta**	Marcel·lí Bertran
MONTSIÀ	
Alcanar	Alfons Jaume Montserrat
Freginals*	Josep Lluís Fernández
La Galera**	Ester Martí
Ulldecona**	Josep Lluís Milian
RIBERA D'EBRE	
Benissanet**	Fidel Ciurana
Flix**	Pere Muñoz
Miravet*	Antoni Joan Borrell
Móra d'Ebre**	Joan Josep Duran
Rasquera*	Bernat Pellissa
TERRA ALTA	
Corbera d'Ebre	Sebastià Frixach
La Fatarella	Carme Peleja
GIRONA	
ALT EMPORDÀ	
Agullana*	Alfons Quera
Biure*	Joan Juan
Cabanelles	Daniel Arbusà
Cabanes*	Pere Ylla
Cadaqués*	Joan Borrel
Castelló d'Empúries	Salvi Güell
Cistella*	Josep Xargay
Lladó*	Joan Fàbrega
Pont de Molins**	Raül Sierra
Sant Pere Pescador*	Joan Rocas
Vilabertran*	Martí Armadà
Vilajuïga*	Pere Trias
BAIX EMPORDÀ	
Bellcaire d'Empordà*	Jaume Gifre
La Bisbal d'Empordà	Lluís Sais
Mont-ras	Maria Mercè Català
Palafugell**	Sergi Sabrià
Palau-sator*	Joan Sabrià
Parlavà	Joaquim Sabrià
Regencós**	Josep Fontanillas
Torroella de Montgrí**	Josep Maria Rufí
Verges	Marta Payeró
Vilopriu*	Martí Dinares
GARROTXA	
Beuda**	Josep Esteve Riu
Montagut i Oix*	Narcís Ribes
Riudaura*	Eulàlia Masana
GIRONÈS	
Cervià de Ter*	Jordi Valls
Sant Martí Vell*	Maria Àngels Vila
Sarrià de Ter	Roger Torrent
Vilablareix*	Enric Vilert
PLA DE L'ESTANY	
Esponellà*	Rosa Teixidor
Fontcoberta*	Joan Estarriola
Porqueres*	Salvador Ros
Sant Miquel de Campmajor*	Josep Fort
Serinyà	Josep Antoni Ramon
RIPOLLÈS	
Les Lloses*	David Serrat
Pardines*	Esteve Perpinyà
Ripoll	Maria Teresa Jordà
Vallfogona de Ripollès*	Maria Carme Freixa
SELVA	
Amer	Xavier Targa
Arbúcies	Roger Zamorano

La Cellera de Ter*	Josep Serrallonga
Riells i Viabrea	Josep Maria Bagot
Sant Hilari Sacalm	Joan Garriga
Susqueda*	Joan Mercader
LLEIDA	
GARRIGUES	
El Cogul*	Jaume Mor
Fulleda*	Maria Neus Arbós
L'Albagés*	Albert Donés
Les Borges Blanques	Miquel Àngel Estradé
L'Espluga Calba*	Josep Cunillera
Tarrés*	Albert Arbós
NOGUERA	
Àger*	Lluís Ardiaca
Artesa de Segre	Domènec Sabanés
Cabanabona*	Josep Torra
Castelló de Farfanya*	Manuel Medà
La Sentiu de Sió*	Marcel·lí Martín
Montgai	Jaume Gilibert
Preixens*	Jordi Planes
Vallfogona de Balaguer	Salvador Ferré
Vilanova de l'Aguda*	Montserrat Fornells
Vilanova de Meià*	Xavier Terré
PLA D'URGELL	
Castellnou de Seana	Ramon Targa
El Palau d'Anglesola	Trinitat Torné
Golmés*	Josep Maria Palau
SEGARRA	
Guissona*	Josep Cosconera
Ivorra*	Josep Simon
Les Oluges*	Francesc Mestre
Sant Guim de Freixenet*	Pere Solé
Sant Guim de la Plana*	Josep Llobet
Torrefeta i Florejacs*	Narcís Sisquella
SEGRITÀ	
Alfarràs	Aime Maria Màsich
Alfés*	Ann Gyles
La Granja d'Escarp*	Josep Guiu
Montoliu de Lleida*	Daniel Farré
Puigverd de Lleida*	Xavier Solé
Rosselló	Jaume Fernández
Seròs*	Gabriel Pena
Soses**	Francesc Morrerres
URGELL	
Belianes*	Teresa Galobardes
Bellpuig	Ramon Jounou
Guimerà*	Rafael Castanyé
Tornabous*	Amadeu Ros
PENEDÈS	
ALT Penedès	
Subirats*	Antoni Soler
BAIX Penedès	
La Bisbal del Penedès	Josep Maria Puigibert
L'Arboç**	Carles Ribé
Sant Jaume dels Domenys**	Martí Ventura
REGIÓ METROPOLITANA	
BAIX LLOBREGAT	
Corbera de Llobregat**	Josep Canals
El Papiol	Albert Vilà
Santa Coloma de Cervelló**	Maria Dolors Pueyo
Torrelles de Llobregat	Glòria Matas
MARESME	
Alella	Andreu Francisco
Teià**	Andreu Bosch
VALLÈS OCCIDENTAL	
Gallifa*	Joan Tuñi
Rellinars	Francesc Sales
Sant Llorenç Savall*	Ricard Torralba
Ullastrell	Joan Ballbé
VALLÈS ORIENTAL	
Caldes de Montbui	Jordi Solé
Cardedeu**	Joan Masferrer
Llinars del Vallès*	Martí Pujol
Santa Eulàlia de Ronçana	Enric Barbany
Tagamanent	Jordi Morera

* Majoria absoluta ** Alcaldia compartida

ESQUERRA FA HISTÒRIA A LES ILLES BALEARS I PITIÜSES

Esquerra obté representació a les institucions de les Illes

Esquerra obre un nou escenari polític a les Illes amb Esperança Marí, diputada al Parlament per Eivissa, i Joan Lladó, conseller insular a Mallorca

↑ Esperança Marí, Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Lladó, acompanyats dels regidors que Esquerra ha obtingut a Mallorca.

◇ MARGALIDA SEGUÍ

Esquerra ha aconseguit, per primera vegada a la història, representació al Parlament de les Illes Balears. La formenterina resident a Eivissa Esperança Marí ha estat elegida diputada com a integrant d'Eivissa pel Canvi (ExC), una plataforma que agrupa Esquerra, Esquerra Unida, ENE (Entesa Nacionalista i Ecologista) i independents, que es presentava en coalició amb el PSOE.

A més a més, aviat veurem que el president d'Esquerra-Illes Balears, Joan Lladó, que es presentava al quart lloc de la candidatura del Bloc per Mallorca al Consell Insular, serà membre d'aquesta institució, a pesar que el Bloc hi ha obtingut tan sols tres representants, ja que un acord preelectoral garantia la presència d'Esquerra al Consell.

Esquerra contribueix a fer que el PP perdi la majoria absoluta a les Balears

Les eleccions han estat marcades per la formació de grans coalicions a les quatre illes, coalicions impulsades per la societat civil, a través de diverses plataformes, amb l'objectiu de redreçar la situació d'emergència nacional i territorial provocada per les polítiques del PP, de consum desmesurat de territori i d'agressió desacomplexada a la llengua i cultura catalanes. Era necessari derrotar el govern del PP.

Tant a Eivissa —amb ExC— com a Mallorca —formant part del Bloc juntament amb el PSM, Alternativa Esquerra Unida—Els Verds i independents—, Esquerra ha sumat i ha contribuït a fer que el PP perdés la majoria absoluta tant al Parlament com als Consells In-

sulars d'aquestes dues illes. PSOE+ExC han tret sis diputats al Parlament i set consellers al Consell d'Eivissa, davant els sis representants del PP en aquesta institució. En el cas del Bloc per Mallorca, els resultats no han estat tan bons com pronosticaven els diversos sondejos, que atorgaven a la coalició fins a set diputats, però sí tan bons com s'esperava des de la mateixa coalició, sobretot perquè els quatre diputats i diputades finalment elegits, juntament amb els del PSOE, les dues diputades d'ExC, els d'UM i el del PSM de Menorca, sumen més que els del PP, tota una victòria. De la mateixa manera, els tres consellers del Bloc al Consell Insular de Mallorca, juntament amb els del PSOE i UM, deixen en minoria el PP, que no governarà cap institució autonòmica.

ELECCIONS AL PARLAMENT BALEAR

CENS	699.916
PARTICIPACIÓ	60,14%

	vots	%	escons
PP	192.577	46,02	28
PSOE	115.477	27,60	16
Bloc per Mallorca*	37.572	8,98	4
UM	28.178	6,73	3
PSOE+ExC**	19.094	4,56	6
PSM-VERDS	3.292	0,79	1
AIPF	1.795	0,43	1
ALTRES	11.846	2,82	—

*Candidatura formada per Esquerra, PSM, EU i Els Verds
**ExC és una plataforma formada per Esquerra, ENE i EU

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CENS	554.697
PARTICIPACIÓ	61,02%

	vots	%	escons
PP	154.112	45,79%	16
PSOE	101.497	30,16%	11
Bloc per Mallorca*	35.301	10,49%	3
UM	33.357	9,91%	3
ALTRES	6.120	1,83%	—

*Candidatura formada per Esquerra, PSM, EU i Els Verds

CONSELL INSULAR DE MENORCA

CENS	62.991
PARTICIPACIÓ	58,70%

	vots	%	escons
PP	15.027	40,92	6
PSOE	14.897	40,57	6
PSM-ELS VERDS	3.350	9,12	1
ALTRES	2.641	7,20	—

CONSELL INSULAR D'EIVISSA

CENS	76.961
PARTICIPACIÓ	54,47%

	vots	%	escons
PSOE+ExC**	19.466	46,78	7
PP	19.428	46,69	6
ALTRES	1.717	4,13	—

** ExC és una plataforma formada per Esquerra, ENE i EU

Esquerra consolida la seua presència al País Valencià i prepara el camí de l'expansió

RAÛL GARAY

Esquerra s'havia marcat com a objectius fonamentals d'aquestes eleccions autonòmiques consolidar i normalitzar la seua presència al País Valencià. El resultat final ha sigut d'11.686 vots (0,49%), que suposen un petit increment respecte als 7.609 vots (0,32%) del 2003. Sense ser un èxit espectacular, ni de bon tros, cal tindre en compte diversos factors per entendre per què aquesta xifra de vora 12.000 ciutadans que han votat Esquerra és molt important de cara a l'expansió del nostre projecte. En paraules d'Agustí Cerdà, el nostre candidat a la presidència de la Generalitat, «nosaltres ens trobàvem en la pitjor de les conjuntures possibles. Fèiem front a dos vots útils, el del PSOE i el del Compromís pel País Valencià (EU-Bloc-Verds-IR), que havien falsejat la realitat fins al punt de pràcticament garantir als ciutadans que anaven a tirar el PP. A més, hem rebut durant tota la campanya acusacions de ser els culpables que el PP guanyara les eleccions i pressions intolerables des de diversos mitjans perquè retiràrem les candidatures. Si a això afegim el vergonyós boicot mediàtic que hem patit, encara tenen més mèrit els vots aconseguits».

A la fi, la victòria del PP ha sigut aclaparadora. El PSOE s'ha quedat a 300.000 vots de distància dels populars i el Compromís, que donava per fet els 11-12 diputats, s'ha quedat amb 7, cosa que ha encetat una forta crisi en EU. L'únic partit d'esquerres que puja, tot i que poquet, és Esquerra. Com comenta Cerdà, «quan dues persones es barallen no passen a les mans directament. Primer estan un temps sense parlar-se. En política passa igual. No podem esperar que, d'unes eleccions a unes altres, de-

↑ Josep Heras, alcaldable per València, en plena campanya.

↑ Lupe Ferrer, candidata a l'alcaldia de Xàtiva, fent campanya amb Agustí Cerdà.

senes de milers de persones desencantades canvien el seu vot i passen a Esquerra. Però els resultats i la clara tendència a l'alça indiquen que anem per bon camí de cara a convertir-nos en alternativa de futur».

Esquerra ha fet una campanya de proximitat sense pa-

tir cap incident i en algunes comarques els resultats han estat esperançadors, com al Camp de Morvedre (316 vots enfront dels 124 de 2003) o al Baix Maestrat (630 enfront de 234), on hem estat quarta força; a l'Horta (2.380 enfront de 1.590) o a l'Alacantí (1.090 enfront de 304).

ELECCIONS A LES CORTS VALENCIANES

CENS	3.436.601		
PARTICIPACIÓ	70,90%		
	vots	%	escons
PP	1.272.369	53,28	54
PSOE	833.737	34,91	38
COMPROMÍS*	194.359	8,14	7
UV	22.789	0,95	-
CVa	17.331	0,72	-
ESQUERRA	11.756	0,49	-
ALTRES	34.739	1,43	-

*Candidatura formada per EUPV, BLOC i Els Verds

OPINIÓ

Agustí Cerdà

President d'Esquerra-País Valencià

País Valencià, sí

Els partits polítics són l'eina fonamental de la participació política i l'única manera d'arribar al poder en les institucions. Mireu, sinó, la dreta i el seu partit únic (PP), amb més d'un milió d'afiliats i un desplegament de mitjans perfecte. Avui la dreta espanyola té un poder propagandístic i de mobilització com mai no ha tingut. Sense una militància engrescada, només amb el poder mediàtic, no n'haguera tingut prou.

Enfront d'això, l'esquerra ha anat perdent gas des de la Transició i s'ha desmobilitzat molt. La dreta ha potenciat el desprestigi dels partits, ha fet veure que això dels partits ja no es du, que ara els «progres» s'organitzen en moviments socials, cívics, ciutadans o ONG i que no s'ha de fer política, mentre ells anaven preparant la confluència de les distintes expressions dretanes en una sigla: PP. Un fum de persones abandonaren la militància partidista i buscaren refugi a casa o en associacions multicolors. Que són fonamentals si funcionen de manera còmplice amb els partits però letals si són o pretenen ser el seu substitut.

Trenta anys després el PP arrasa i l'esquerra oficial autista només sap dir que no hem sabut mobilitzar o que l'electorat no és prou madur. El problema és la salut dels partits d'esquerres. Evitem que el ciutadà s'abstinga i culpe els polítics de no fer la feina que ell voluntàriament ha renunciat a fer. No podem derrotar una maquinària de màrqueting i de diners com el PP amb només la societat civil. Enfortint l'esquerra del país podrem vèncer l'abstenció i canviar les polítiques al País Valencià.

ALLIBERAMENT SOCIAL I ALLIBERAMENT NACIONAL

El marc nacional català de relacions laborals: l'assignatura pendent

Esquerra es reuneix amb sindicalistes de diverses organitzacions per debatre la necessitat d'aconseguir crear un marc nacional català de relacions laborals per equiparar els drets laborals dels treballadors catalans al context socioeconòmic

□ MARC SELGAS

Ningú no ens regalarà res. Tinent en compte les «limitacions» existents, dependrà en bona mesura de la voluntat política dels governs de les institucions dels Països Catalans, de la correlació de forces existents a casa nostra i a l'Estat espanyol i de la capacitat de pressió política i social que puguem avançar cap a un veritable marc nacional de relacions laborals. És evident que ens manca més capacitat d'autogovern en tot l'àmbit laboral i en el de la seguretat social, bo i començant per la competència «major», la legislativa, que l'Estat espanyol es reserva íntegrament i s'assegura així la centralitat de la concertació social. Aquest serà, sens dubte, un dels grans reptes de l'independentisme d'esquerres i del sindicalisme català en els propers anys. Caldrà reflexionar-hi, debatre-ho i anar guanyant posicions.

Els companys i les companyes d'UGT, CCOO, Intersindical i CGT, integrats a la sectorial, en coordinació amb els grups parlamentaris, hi treballen. Malgrat tanta feina feta, amb tot, tal vegada encara som a les beceroles.

Cesc Poch (UGT):

No ens enganyem, si volem assolir un espai social català hem de fer possible un model propi de relacions laborals. Unes relacions laborals que generin un model d'empresa i de treball de qualitat, basades en la participació, en el diàleg social, en la democratització, el repartiment del poder i de la riquesa i en la capacitat d'avenç social i de canvi.

Jordi Presas (CCOO):

Però, avui per avui, hi ha el que hi ha: un marc català de relacions laborals reconegut per primer cop als principis

↑ Noèl Climent, Joan Tardà, Cesc Poch, Moisès Rial, Mercè Garau, Jordi Presas i Eduard Suàrez.

rectors del nou Estatut d'Autonomia, que significa un pas més en la consolidació d'una reivindicació històrica del sindicalisme català, que s'ha anat obrint pas al llarg dels anys, no sense dificultats i oposicions, per una part de determinats poders polítics i econòmics catalans que sempre s'han estimat més arregar-se a les normatives i convenis de mínims d'àmbit estatal que apropar les negociacions a la realitat catalana i obrir aquí espais de negociació i concertació que signifiquin millores per als treballadors i treballadores catalans. D'altra banda, cal no oblidar la brega contínua del sindicalisme català amb les tendències centralistes dels propis aparells sindicals estatals.

Cesc Poch (UGT):

Per això, al nostre país ens cal un model propi de negociació col·lectiva. Com més a prop

se situï de la realitat de l'empresa i dels treballadors millor per al progrés i la justícia social. I cal anar en compte perquè tant els governs del PP com els del PSOE sempre han tingut al cap, i en esborranys, una reforma de la negociació col·lectiva de caire centralista i unitarista, amb la qual —amb diversos arguments com ara el del desgavell de concurrències, manca de flexibilitat, afavorir la no-moderació salarial, etc.— volen reduir la negociació col·lectiva al conveni estatal i al conveni d'empresa. Això, a més d'obsolet, és dolent per a les nostres empreses i treballadors. Cal fer possible que la negociació col·lectiva es basi en convenis autonòmics forts que emmarquin els drets dels treballadors i treballadores.

Noèl Climent (CCOO):

I els empresaris haurien de respectar, per sobre de tot, la

normativa laboral vigent i la salut dels treballadors. Esquerra hauria d'aconseguir, ja sigui allà on tinguï competències, ja sigui forçant els companys de govern, que les empreses implantades al nostre territori siguin socialment responsables. No només han de complir les normes, sinó que han de demostrar que la seva tasca no és només l'explotació de l'home per l'home a canvi de treure'n beneficis ràpidament. Han de retornar a la societat part de la riquesa que genera l'excel·lència en el producte o el servei desenvolupat per les treballadores i els treballadors de Catalunya.

Moisès Rial (CGT):

El marc català de relacions laborals ha estat víctima de la retallada estatutària. I això que l'Estatut abans de la retallada ja quedava lluny del document *Per un marc català de relacions laborals* que vam

elaborar des del Fòrum Sindical d'Esquerra.

Eduard Suàrez (Intersindical):

De fet, en l'àmbit del treball i de les relacions laborals és on la «lohpaització» és permanent en perjudici dels treballadors. Ens el neguen perquè no fos cas que ens emancipéssim en benestar social i progrés cap a la independència, en línia a acostar els països nòrdics, cosa que els partidaris empresarials de la «unidad de mercado español» i els oligopolis amb suport dels governs de torn del PP i PSOE ens neguen.

Joan Tardà (Esquerra):

Després de trenta anys de postfranquisme, cal anar cap a una modificació de l'Estatut dels Treballadors per adequar la negociació col·lectiva a l'estat autonòmic. Assolir el marc nacional de relacions laborals s'inscriu —fil per randa— en la mateixa estratègia del necessari assoliment de l'estat plurinacional, garantia que puguem construir en millors condicions l'hegemonia sobiranista a casa nostra. Parlem, en definitiva, de superar el preu del no-trencament democràtic i treure'ns de sobre les herències de la transició.

Moisès Rial (CGT):

Caldrà centrar els esforços a avançar en traspàs de competències exclusives en contractació laboral i prestacions socials, en polítiques passives d'ocupació, capitalització de l'atur, etc. I en tot allò que té a veure amb les funcions i el règim econòmic de la seguretat social: INSS, jubilació, baixa per malaltia, viduïtat, incapacitats laborals, orfanat, maternitat, afiliació i altes i baixes de la seguretat social, mútues d'accidents i malalties professionals, inspecció de treball i seguretat social.

Esquerra arrenca el desplegament de l'Estatut en l'àmbit social

Totes les forces polítiques a excepció del PP aproven una moció d'Esquerra per desbloquejar del desplegament de l'Estatut tot allò relatiu al Ministeri de Treball i Assumptes Socials

El maig d'enguany, Esquerra, a partir del treball desplegat per la sectorial i gràcies al treball dut a terme entre el Grup Parlamentari i els companys i les companyes dels diferents sindicats (UGT, CCOO, CGT i Intersindical), va desplegar una ofensiva parlamentària per tal de fer possible el desbloqueig del desplegament de l'Estatut en tot allò que afecta l'àmbit del Ministeri de Treball i Assumptes Socials. Convençuts del ritme alentit que es pretenia donar per part del govern espanyol, Esquerra va presentar una interpel·lació urgent al ministre Caldera en la qual s'instava el govern a posar data, tant als inicis de les converses bilaterals entre les administracions espanyola i catalana com al compromís d'assolir-ne la transferència abans que clogui la legislatura. Atenent, doncs, al fet que ja som en l'inici del darrer tram de la legislatura, era necessari arrencar-ne dates. No haver actuat d'aquesta manera, hauria pogut comportar un ajornament imperdonable.

La moció conseqüència de la interpel·lació fou aprovada pel conjunt de forces polítiques parlamentàries a excepció del PP. No fou esmenada per cap dels grups parlamentaris que també li donaren suport (IU-ICV, CiU i d'altres de no catalans) i fou aprovada tal com la presentà Esquerra. La raó que no rebés cap esmena fou que

prèviament Esquerra i el PSOE pactàrem el contingut després d'una intensa negociació.

La moció inclou cinc àmbits diferents. Destaca el compromís d'aplicar la transferència de l'article 170.2 del nou Estatut (abans que acabi la legislatura), a fi que es faci realitat el traspàs de forma efectiva de la inspecció laboral, la qual cosa ha de significar que el cos de funcionaris de la inspecció laboral i de la seguretat social passin a formar part, orgànicament i funcionalment, de la Generalitat de Catalunya. D'igual manera, abans que acabi la legislatura s'haurà de fer efectiva la transferència de la competència executiva en matèria d'autoritzacions de treball i cercar el mecanisme de coordinació entre totes dues administracions per tal que l'exercici d'aquestes competències, i les que té reservades l'Estatut quant al lliurament de permisos de residència, no signifiquin l'existència d'una doble via. Esquerra defensa l'existència d'una única finestra, la de l'administració catalana, que permeti, a més d'agilitzar i fer més funcional el servei a les persones, poder rebre el nouvinguts en clau nacional.

També s'han inclòs en l'acord tres punts relatius a tres competències estatutàries. La referida a l'article 153 de l'Estatut quant a les polítiques de gènere. És evident que arran de la nova legislació (Llei

orgànica d'igualtat efectiva de dones i homes) s'obre un nou ventall de possibilitats quant a les polítiques d'ocupació i ordenació laboral. Calia evitar que aquest desplegament es fes al marge o obviant el nou text estatutari. Així mateix, es recull allò contingut a l'article 142, respecte a les competències exclusives de la Generalitat en el disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut en general i, pel que fa al tema que ens ocupa, de tot allò que té relació amb l'ocupació. Finalment, es recull el compliment de l'article 1670 en tot allò que fa referència a un tema que ha estat i és motiu de desavinences entre el govern espanyol i la Generalitat de Catalunya. Ens referim als fons per a polítiques actives d'ocupació; és a dir, per a la formació de les persones que demanden ocupació i dels treballadors i treballadores en actiu. És prou sabut que l'estat incompleix, una vegada i una altra, el que el Tribunal Constitucional va fallar en matèria de formació contínua, tot resistint-se a lliurar-ne el FORCEM. Caldrà, doncs, cercar la manera de fer-los entendre que cal modificar el darrer Reial decret, que regula la formació i la manera de distribuir els fons, emparant-nos en les noves competències. D'aquí la importància d'haver-ho inclòs en el full de ruta dels treballs de l'acord.

OPINIÓ

Joan Tardà

Diputat per Barcelona al Congrés

Empenyent cap a l'esquerra: fets i no paraules

Incrementar l'estat del benestar; és a dir, socialitzar una mica més la riquesa i conquerir nous drets socials, ha estat objectiu central d'Esquerra a Madrid, tot actuant sempre de forma coordinada amb la sectorial del partit. N'han configurat el full de ruta la complementarietat de les pensions de viduïtat i el SOVI, la creació de fons per a l'acollida de la immigració, el nou dret subjectiu de ciutadania a rebre un servei per manca d'autonomia personal, la reclamació d'augment i territorialització del 0,52 de l'IRPF per a finalitats socials, la dotació de recursos a les comunitats autònomes per complementar pensions no contributives; la reclamació de l'equiparació de les pensions de viduïtat a l'IPREM i una llarga relació de combats permanents davant una esquerra espanyola que, socialment, ha oscil·lat entre el jacobinisme socialdemòcrata del ministre Caldera i l'uniformisme liberal de Solbes.

D'altra banda, hem establert al Congrés espanyol, a través d'iniciatives parlamentàries sobre l'Estatut dels Treballadors i la Llei orgànica de llibertat sindical, la batalla política dels propers anys: la superació del marc legislatiu estatal, que impedeix un veritable marc nacional de relacions laborals que permeti encarar el debat del caràcter unitari de la seguretat social.

Mentrestant, feina i més feina. La immediata: aturar els aspectes regressius —viduïtat, jubilació, discapacitats, etc.— de l'actual reforma en tràmit parlamentari de la seguretat social, de la mateixa manera que fa poc l'independentisme ha aconseguit, per primera vegada, intervenir en la modificació d'alguns àmbits de la reforma laboral, per la qual cosa discutirem una nova llei per a les empreses d'inserció laboral i noves fórmules contractuals de transició dels joves al treball. I, evidentment, desplegar l'Estatut de forma immediata i per la banda alta en tot allò que afecta el món laboral, tal com Esquerra ha pactat aquests darrers dies amb el socialisme espanyol.

Mas i Zapatero van fer fora a Madrid l'independentisme de l'acord estatutari i, fins i tot, van pactar la reforma fiscal, que continua sent negativa per als ciutadans de Catalunya. Però els uns i els altres no han fet cim: en l'escaquer de la política espanyola, el Grup parlamentari d'Esquerra s'ha fet fort en les lleis socials. Ben segur que no n'hi ha prou. No obstant això, avui per avui, res no és irreversible.

Mercè Garau

Presidenta de la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social

Ens surt a compte un marc català de relacions laborals?

Depèn! Canviar de rumb sempre té conseqüències. Atesa la nostra situació de dependència i el nostre nivell de vida, sembla raonable pensar en un marc laboral propi, on els costos i els beneficis siguin mesurats per la nostra realitat, tan di-

ferent de la d'Espanya. En un entorn on la viabilitat de les empreses és força dependent dels costos salarials i no tant de factors de més valor afegit, un augment de costos salarials ens podria animar les deslocalitzacions cap a altres territoris de l'Estat espanyol?

Perquè les empreses puguin desenvolupar activitats amb major contingut de coneixement necessitem una població més qualificada als Països Catalans. El 2004 teníem entorn de 66.000 joves d'entre 16 i 24 anys sense estudiar ni treballar i vora uns 300.000 que

no seguien cap tipus de formació. El sistema és d'una gran fragilitat i ja veurem quines seran les conseqüències socials en situació de crisi econòmica. El marc català de relacions laborals, en condicions d'activitat econòmica d'alt valor afegit i de mà d'obra qualificada,

esdevé un instrument al servei del benestar i al servei del país, i potencia una Catalunya atractiva per a qui cerqui un desenvolupament professional estimulador, bones condicions retributives i la conciliació de la vida personal i laboral.

Breus

La web d'Esquerra supera les 10.000 visites diàries

Esquerra.cat va doblar el nombre de visites durant el maig i durant tota la campanya a causa de l'interès que va despertar la presentació dels blocs dels candidats i candidates a les passades eleccions municipals. Gràcies a aquest fet, Esquerra és el primer partit polític català que supera les 10.000 visites diàries. La nova web i els blocs dels candidats van situar Esquerra al capdavant de la iniciativa política a la xarxa.

Pere Aragonès felicita l'SNP per la seva victòria

El 10 de maig el diputat al Parlament de Catalunya i portaveu nacional de les JERC, Pere Aragonès, va entrevistar-se a Edimburg amb Alex Salmond, líder de l'SNP, per felicitar-lo per la recent i històrica victòria electoral i per comentar els paral·lelismes amb la situació dels Països Catalans. Aragonès assegura que la intenció és millorar i augmentar les relacions entre Esquerra i el partit escocès, així com entre les JERC i l'YSN, les joventuts de l'SNP.

Bernat Joan denuncia les agressions de Turquia al poble kurd

L'eurodiputat d'Esquerra i secretari general de l'ALE, Bernat Joan, va reunir-se amb representants kurds a Brussel·les, el 9 de maig, per criticar l'actitud de Turquia vers el poble kurd i la seva dèria per negligir i criminalitzar la diversitat interna del país. Segons el pitífus, «la Unió Europea no pot continuar ignorant la realitat de Turquia, un estat on la diversitat està oprimida i maltractada».

Esquerra commemora els 300 anys de la batalla d'Almansa manifestant-se a València

↑ Encapçalament del bloc d'Esquerra. El més nombrós que mai es recorda.

REDACCIÓ

El 25 d'abril d'enguany va ser especialment rellevant. Al 300 aniversari de la derrota austriacista a la batalla d'Almansa, fet que va comportar l'ocupació i la pèrdua dels furs, s'hi va afegir la contesa electoral a les Corts Valencianes després de dotze anys seguits de majoria absoluta del Partit Popular. Per aquestes raons, els carrers de València es van convertir en una riuada humana que es va manifestar a favor del País Valencià i dels seus drets històrics, polítics i culturals.

En una data tan assenyada, Esquerra no hi podia faltar i, com altres organitzacions polítiques i culturals valencianes, es va unir en bloc propi a la manifestació convocada per Acció Cultural del País Valencià (ACPV), que duia per lema «1707-2007: ja n'hi ha

prou!» i que va aplegar més de 70.000 persones.

Com marca la tradició, la manifestació va començar a les sis de la tarda a la plaça de Sant Agustí per recórrer els carrers principals de la capital valenciana. Així, Esquerra convocava la seva militància i tots els seus simpatitzants sota el lema «És l'hora d'Esquerra. Republicana, valenciana, d'esquerres. Com tu», que comptava amb la participació, entre d'altres, d'Agustí Cerdà, diputat al Congrés espanyol i cap de llista d'Esquerra a les Corts Valencianes, i de Marina Llansana, diputada al Parlament i portaveu d'Esquerra. I tot seguit les JERPVS, les joventuts d'Esquerra al País Valencià, seguien la processó amb el lema «300 anys després: rebel·la't!», que comptava amb la presència de joves d'arreu dels Països Catalans i

amb la participació destacada d'Anna Peña, portaveu de les JERPVS, Pere Aragonès, diputat al Parlament i portaveu nacional de les JERC o Laia Cañigual i Georgina Oliva, diputades de les JERC al Congrés espanyol. El bloc d'Esquerra i les JERPVS va ser un dels més festius i nombrosos de tota la diada, sens dubte el més nombrós que mai ha aplegat Esquerra. En aquest sentit, la manifestació del 5 de maig va ser un acte de força molt destacat per part d'Esquerra al País Valencià.

Finalment, a les nou del vespre, va tenir lloc al pàrquing del Campus dels Tarongers un concert amb el bo i millor de la música valenciana, amb grups com Obrint Pas, la Gossa Sorda, Svà-ters, Al Tall o Pep Gimeno «el Botifarra», amb la presència d'unes 9.000 persones.

↑ Les JERPVS es van manifestar amb el lema «300 anys després... rebel·la't».

Les JERC organitzen una trobada internacional d'organitzacions juvenils a Girona

JERC

REDACCIÓ

Les JERC van organitzar a Girona, el 28 d'abril, una trobada amb representants d'organitzacions juvenils europees per debatre entorn de les problemàtiques juvenils i de les polítiques públiques que les resolen. Les organitzacions convidades van ser les joventuts del Partit Socialdemòcrata de Suècia, el Mladi Forum d'Eslovènia, Sinistra Giovanile d'Itàlia i els joves del Bloco d'Esquerda de Portugal.

En la presentació, el portaveu nacional de les JERC i diputat al Parlament, Pere Aragonès, va remarcar la importància d'iniciar un nou marc de relaci-

ons internacionals amb joventuts polítiques de l'esquerra europea, més enllà de les que ja tenen actualment amb organitzacions amb qui comparteixen reivindicacions nacionals. Aquestes noves relacions que s'inicien persegueixen l'objectiu de donar a conèixer l'organització i les reivindicacions que encapçala, com és el dret a l'autodeterminació dels Països Catalans.

Aquest intercanvi també serveix com un element per ampliar el coneixement sobre les problemàtiques juvenils i les iniciatives que es poden portar a terme des de les administracions per tal de resoldre-les. Aquest últim punt és

de rellevant importància si tenim en compte la responsabilitat de les JERC a diferents institucions com la Secretaria de Joventut, el Parlament de Catalunya i el Congrés espanyol, i durant la present legislatura al capdavant de les nombroses regidories de Joventut dels ajuntaments.

El representant de les Joventuts del Partit Socialdemòcrata suec va agrair a les JERC la invitació, i va insistir en la necessitat que es promoguin aquests espais d'intercanvi d'experiències per tal de trobar solucions a problemàtiques juvenils, com l'habitatge, l'educació o la precarietat laboral.

Inauguració de la nova seu de la Fundació Josep Irla

ÀNGEL RAMOS

L'11 de juny va tenir lloc la inauguració de la nova seu de la Fundació Josep Irla. En el decurs de l'acte, hi van intervenir el president, Joan Ridao; la vicepresidenta de la Fundació, Isabel Nonell; el director, Josep Vall, i Víctor Torres, patró de la Fundació i militant his-

tòric d'Esquerra, qui va glossar la figura del president Josep Irla, amb qui va treballar a la Generalitat a l'exili.

La seu, situada a Barcelona al carrer Calàbria 166, entresòl, té una superfície aproximada de tres-cents metres quadrats. Pel que fa a les activitats que

realitza, se centra en la custòdia i preservació del patrimoni documental d'Esquerra i compta amb quatre seccions: Arxiu, Biblioteca i Servei de Documentació, les tres seccions restants, d'Estudis Històrics, d'Estudis Polítics i d'Estudis Socioeconòmics.

Breus

ESQUERRA

1 de Maig: drets laborals i construcció nacional

Per la Diada del Primer de Maig Esquerra va celebrar, a la plaça Goya de Barcelona, el tradicional homenatge a l'advocat laboralista Francesc Layret, gran defensor de l'alliberament social i nacional de Catalunya. En el transcurs de l'homenatge hi va haver parlaments de Pere Aragonès, portaveu nacional de les JERC i diputat; d'Anna Simó, diputada i vicesecretària general d'Acció Política d'Esquerra, i de Jordi Portabella, alcadable a Barcelona.

ALBA VARELA

Oliva participa en la reunió del Consell d'Europa contra la violència de gènere

La portaveu d'Esquerra a la Comissió de Drets de la Dona i Igualtat d'Oportunitats del Congrés espanyol, Georgina Oliva, va participar en la segona reunió de coordinació per combatre la violència domèstica del Consell d'Europa, celebrada el 4 i 5 de juny a Estrasburg, per analitzar i exposar les mesures empreses a les administracions per eradicar la violència masclista.

ACN

Vendrell presenta el seu llibre en un acte multitudinari

El vicesecretari general de Coordinació Interna i Acció Electoral d'Esquerra, Xavier Vendrell, va presentar el seu llibre, *Disculpin les molèsties*, el passat 8 de juny, en un acte multitudinari a l'Auditori Wintertur de Barcelona. L'acte va ser presentat per Miquel Calçada i va comptar amb parlaments de Joan Puigcercós, secretari general d'Esquerra; d'Ernest Folch, editor, i del mateix Xavier Vendrell.

El nou Pla Director de Cooperació 2007-2010 reforça la planificació, el seguiment i l'avaluació

REDACCIÓ

La Generalitat fixa per als propers anys el marc de referència i les prioritats d'actuació sectorials i geogràfiques de la cooperació catalana, que són relatives a les modalitats i als actors i determina les capacitats i els recursos necessaris. A més, estableix les línies per a la bona gestió de les polítiques de cooperació al desenvolupament.

El director general de Cooperació al Desenvolupament, David Minoves, i el director general de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD), Andreu Felip, van presentar el 21 de maig el nou Pla Director 2007-2010. Durant la presentació, Minoves va destacar la necessitat de donar cabuda a tots els actors que tenen potencialitats en cooperació al desenvolupament (ONG, universitats, moviments associatius...) i al fort increment de recursos econòmics que hi ha hagut en aquest àmbit, en què s'ha passat de 24,9 M€, el 2003, a 130 M€, el 2010. Per la seva banda, Andreu Felip va intro-

duir els principis transversals, com l'equitat dona-home i la governança, així com també va manifestar la voluntat de donar a conèixer el treball de l'ACCD a la ciutadania.

El Pla Director 2007-2010, amb la finalitat última de la promoció del desenvolupament humà sostenible, l'eradicació de la pobresa i la lluita contra les desigualtats, estableix geogràficament prioritats el Marroc i Palestina (Mediterrània); l'Equador, Bolívia, Colòmbia, Nicaragua, el Salvador i Guatemala (l'Amèrica Llatina); i Moçambic i el Senegal (l'Àfrica subsahariana). A més, fixa com a països i territoris preferents Algèria, el Sàhara Occidental, Burkina Faso, el Camerun, Etiòpia, el Brasil i el Perú. Com a prioritats sectorials, el Pla estableix també diversos objectius transversals i les línies estratègiques d'actuació. Els objectius transversals són el respecte i la consolidació dels drets humans; la governança i l'enfortiment del teixit social; l'equitat entre les dones i els homes, i la sostenibilitat del desenvolupament en la seva dimensió social, econòmica i ambiental.

↑ David Minoves i Andreu Felip, els dos màxims responsables de la cooperació catalana.

Respecte a les línies estratègiques, es diferencia entre el treball al Sud, amb actuacions per al desenvolupament i l'ajuda humanitària, i el treball al Nord, mitjançant l'educació i les capacitats. A la línia estratègica de desenvolupament, que concentra el volum

més important d'actuacions i recursos, s'hi destina entre el 75% i el 80%; a l'acció humanitària, entre un 7% i un 10%, i a l'educació i les capacitats, entre el 13% i el 17%.

El Pla Director preveu que les ajudes es canalitzin mitjançant quatre modalitats d'actuació: cooperació bilateral en concertació amb altres agents, cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors i cooperació mitjançant organitzacions multilaterals.

El reforç de la planificació, el seguiment i l'avaluació estan lligats al principi de la bona gestió de les polítiques públiques i a l'eficàcia i la qualitat de l'ajut.

ENTREVISTA

Eugeni Villalbí Secretari de Joventut

«L'emancipació juvenil és l'eix vertebrador de la nostra acció de govern»

Quins reptes té la Secretaria de Joventut per a la present legislatura?

De reptes, n'hi ha molts quan parlem de polítiques de joventut, però crec que el principal és consolidar que el dret a l'emancipació juvenil sigui l'eix vertebrador de la nostra acció de govern. Per poder fer això, acabem de crear l'Agència Catalana de Joventut, aprovarem la Llei de polítiques de joventut i dissenyarem un pla d'actuació 2008-2011 ambiciós amb projectes en diversos àmbits. I tot això amb una clara voluntat d'equilibri territorial.

Com es trasllada aquesta

política d'equilibri territorial en l'acció de govern?

És molt important que totes les institucions del país impulsin polítiques de joventut. Estem treballant conjuntament amb els ajuntaments del nostre país. Una mostra d'això és la quantitat de plans locals de joventut. Hem passat de 231 plans locals el 2003 fins als 555 del 2007; és a dir, del 24,4% al quasi 60% d'ajuntaments fent polítiques per al jovent i amb ell. A part, també treballem amb tots els consells comarcals per tal de donar suport a aquells municipis més petits i per tal de donar coherència territorial a certs projectes. Això, natural-

ment, es trasllada en un important esforç pressupostari d'un total de més de 5,5 M€ amb els ajuntaments, i de més de 2,2 M€ amb els consells comarcals.

A nivell internacional, es reconeix Catalunya com un país pioner i de referència en polítiques de joventut?

Depèn amb quin país establím relacions. Si parlem de l'Estat espanyol, la cosa va malament però, en canvi, si parlem de la resta del món, les relacions són prou bones. Naturalment sempre hi ha coses a aprendre, i sobretot de països del nord d'Europa, on ens porten una mica d'avantatge. Però, gràcies a l'existència

d'un teixit associatiu juvenil molt potent i a una decidida acció de govern, Catalunya és un país de referència. Hem d'aprofitar aquesta situació i el fet que tenim competències exclusives en matèria de joventut per fer una política internacional potent i posar la nostra nació al nivell de la resta d'estats. Estic convençut que amb aquests quatre anys consolidarem el Govern de Catalunya en matèria de joventut a nivell internacional i guanyarem espais propis de representació a plataformes i institucions internacionals.

I amb l'Estat espanyol dius que les relacions són dolentes. Què passa?

Les polítiques de joventut no són una excepció en aquesta constant invasió competencial i espoli fiscal. Tot i tenir competències exclusives des de 1979, existeix un ens, l'Injuve (Instituto de la Juventud de España), que no fa polítiques de joventut; només fiscalitza i penalitza econòmicament les comunitats. La nostra postura és molt clara: exigim a l'Injuve respecte a les institucions catalanes, al teixit associatiu juvenil català i que posi fi a l'espoli fiscal que ens està aplicant (el seu suport no suposa ni un 0,5% del pressupost català en joventut).

El Govern donarà a conèixer l'actualitat catalana a l'estranger a través de l'ACN

↑ El conseller Joan Manuel Tresserras durant la signatura de l'acord amb ANSA-med.

L'Agència Catalana de Notícies (ACN), dirigida per Saül Gordillo, col·laborarà amb l'Agencia Nazionale Stampa, Associata Società Cooperativa (ANSA-med), segons un acord signat a Barcelona el 17 de maig, en un acte presidit pel conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras.

El conveni, que té una vigència d'un any renovable, té per objecte promoure i impulsar l'intercanvi de notícies entre diferents agències d'informa-

ció de l'àrea del Mediterrani, cooperar en matèria de mitjans tècnics i personals i treballar de manera conjunta per crear una indústria de la comunicació pròpia.

D'aquesta manera, l'ACN compartirà projectes i esforços amb 17 agències de notícies més per millorar i agilitzar els circuits d'informació entre els països de la regió mediterrània i del Golf, com a premissa necessària per al coneixement i el respecte mutu entre aquests països. L'ANSA-med

envia cada dia un butlletí que conté prop de 150 notícies aportades per les seves agències associades a mitjans d'arreu dels països de la Mediterrània.

Amb la signatura d'aquest acord de col·laboració en matèria de comunicació, les dues parts volen donar resposta a la intensificació dels fluxos en els intercanvis culturals, socials i econòmics que cada vegada tenen més pes en el desenvolupament de l'àrea del Mediterrani.

El pressupost de recerca per al 2007 creix un 22% i supera els 152 milions

REDACCIÓ

El pressupost per al 2007 del Comissionat per a Universitats i Recerca és de 1.014,50 milions, un 10,1% més que al 2006. Les principals línies d'aquest pressupost serviran per donar resposta al finançament universitari i afrontar els diferents programes de recerca.

El pressupost de la Direcció General d'Universitats supera els 862 milions d'euros, això suposa un increment del 8,19% respecte a l'any passat i està en línia amb el creixement mitjà dels últims 6 anys, que és del 8,8%.

Pel que fa a la Direcció General de Recerca, el seu pressupost s'eleva fins als 152,5 milions d'euros, i s'incrementa en un 22,1% respecte a l'any 2006 i en més de 3 punts per sobre de la mitjana dels últims 6 anys, que és del 18,8%. Els programes de recerca que reben més dotació pressupostària són els destinats a potenciar els centres de recerca: en total s'hi destinaran 49,2 milions d'euros, un 31,5% més que l'any passat.

Del pressupost de la Direcció General d'Universitats, la principal aportació va destinada a les universitats, a les quals el Departament aportarà 795,1 milions d'euros, el 12,8% més que fa un any.

D'aquests 795 milions d'euros per a les universitats catalanes, 755 milions corresponen a les universitats públiques, el 12,3% més que l'any 2006. Aquesta xifra millora en 57 milions les previsions de la LUC per al període 2007.

D'aquesta aportació, 17 milions d'euros estan condicionats a objectius.

Pacte Nacional de Recerca

Durant la presentació del pressupost del Comissionat per a Universitats i Recerca, el conseller Huguet també va referir-se a l'aprovació per part del Consell Executiu del Govern del primer document base per tirar endavant el Pacte Nacional de Recerca, ja que la seva materialització és un esforç que permetrà complir les previsions i que, en l'horitzó del 2010, superem la mitjana europea del 2% del PIB en inversió en innovació.

La Generalitat de Catalunya, el Govern Basc i la Xunta de Galícia presenten un protocol de col·laboració en política lingüística

REDACCIÓ

Els màxims responsables en matèria de política lingüística de la Generalitat de Catalunya, el Govern Basc i la Xunta de Galícia —Miquel Pueyo, Patxi Bazterrika i Marisol López, respectivament— van presentar a Madrid el Protocol general de col·laboració en matèria de política lingüística, rubricat recentment a Bilbao pels tres governs, amb la intenció d'instar les institucions de l'Estat espanyol a assumir la pràctica del plurilingüisme i impulsar l'ús de les diferents llengües de l'Estat: català, basc i gallec, a part del castellà, que lògicament ja està suficientment normalitzat.

Aspectes destacables del protocol aprovat

Els tres governs promouran per part de l'Estat l'adopció

de mesures que facin possible l'ús de les llengües oficials diferents del castellà en l'àmbit de les seves pròpies institucions, especialment en el Congrés i el Senat, en l'Administració de Justícia, en les seves societats estatals i en empreses de servei públiques, com ara Correus i Renfe, així com que l'Estat espanyol garanteixi un ús adequat de les llengües pròpies en els mitjans de comunicació de titularitat pública d'àmbit estatal.

A més a més, aquests governs també treballaran perquè l'Estat espanyol adopti mesures per assegurar l'ensenyament de la història i la cultura de les llengües minoritàries, també en aquelles zones de l'Estat on aquestes llengües no es parlen i, sobretot, per fomentar l'aprenentatge d'aquestes llengües a la universitat.

↑ Miquel Pueyo amb els responsables de la política lingüística dels governs basc i gallec a l'acte de signatura del protocol de col·laboració a Bilbao.

Intercanviaran les respectives estratègies de sensibilització de la població sobre l'ús social de la llengua, les promouran en els mitjans de co-

municació i fomentaran la projecció internacional del català, el basc i el gallec.

Una comissió formada per representants dels tres go-

vern s'encarregarà del seguiment i l'avaluació d'aquest protocol, amb compromisos adquirits fins al 31 de desembre de 2009.

S'aprova per unanimitat una moció de suport als Mossos d'Esquadra

◇ IOLANDA LLAMBRICH

El Parlament de Catalunya ha aprovat per unanimitat una moció en la qual s'expressa el suport institucional a la tasca que realitzen els Mossos d'Esquadra. El text, al qual han donat suport tots els grups parlamentaris, manifesta la plena confiança per tal que els Mossos puguin continuar exercint amb autoritat les funcions que tenen legalment encomanades com a policia de Catalunya.

En el text inicial d'aquesta moció que va presentar CiU es demanava sotmetre a votació la reprovació del conseller d'Interior, Joan Saura. Patrícia Gomà, diputada d'Esquerra, durant la seva intervenció va retreure tant al PP com a CiU que «la seva moció no aporta res de nou, sols els interessa la reprovació del conseller, i aquesta és l'única finalitat que mou la moció i, d'altra banda, tampoc no és cap novetat que vostès demanin reprovacions i dimissions, ja que, en la seva línia constructiva, ens tenen acostumats a això».

Gomà va demanar tant a CiU com al PP (que va presentar també una moció en què es demanava la reprovació de Saura) que calia «excloure del ring polític el prestigi i la professionalitat del cos de Mossos d'Esquadra, perquè aquest cos no és pas un cos d'aprenents, sinó que són policies de primer ordre i així els han reconegut internacionalment. I perquè d'aquesta batalla dialectal, en sortim perjudicats tots i totes i també el país i els interessos de Catalunya».

Gomà va explicar durant la seva intervenció que des d'Esquerra, a més de donar ple suport a la tasca policial dels Mossos d'Esquadra, també es dona ple suport al desplegament territorial del cos. La diputada va recordar al portaveu del PP, Daniel Sivera, que el Partit Popular és l'única formació política del Parlament de Catalunya que vol que s'aturi aquest desplegament i vol, per tant, la paràlisi del model català, basat en un cos nacional propi de seguretat pública.

CiU, que va votar favorablement a la reprovació del conseller Saura presentada pel PP, va acabar un dia després retirant tots els punts de la seva moció, excepte el que manifesta el suport institucional a la tasca dels Mossos, fet que va conduir a una votació per unanimitat d'aquest únic punt.

Els Mossos d'Esquadra han estat al centre del debat mediàtic de les últimes setmanes a causa d'uns greus incidents aïllats, que si bé s'havien de condemnar, el to emprat ha estat excessiu i no ha fet més que erosionar la imatge del cos en una actuació irresponsable per part de certes formacions polítiques que ha maldat un dels òrgans més importants de la construcció nacional catalana, la policia pròpia.

Així, el Parlament va tancar files entorn dels Mossos malgrat les intencions del PP i de Ciutadans d'aprofitar aquest clima hostil per exigir l'aturada del desplegament del cos a les comarques on encara no hi actuen amb normalitat.

Josep Maria Freixanet

Diputat per Barcelona

No hi ha tercera hora

No hi ha tercera hora de castellà, i cal deixar-ho ben clar i si convé repetir-ho davant la demagògia d'uns i altres, que s'entesten a fer creure a l'opinió pública que aquest decret català no atura la tercera hora; doncs ho tornem a repetir: no hi ha tercera hora de castellà!

L'estructura horària es manté igual que fins ara; això és, igual que establia el decret vigent des de 1992 que despleguava la LOGSE, especialment pel que fa a les àrees de llengua. La realitat ens demostra que el model educatiu català i les lleis han funcionat bé, i que pedagògicament res no justifica l'increment d'hores de castellà. El català continua essent encara la llengua que necessita més atenció.

Cal recordar que el Govern de la Generalitat va interposar conflicte positiu de competències contra el Reial decret d'ensenyaments mínims de l'Estat, per entendre que vulnera la competència compartida de la Generalitat per fixar els plans d'estudi i l'ordenació curricular que preveu el nou Estatut. A l'espera de la sentència del Tribunal Constitucional, el Decret de la Generalitat desenvolupa el mínim comú normatiu que li correspon a l'Estat, segons l'Estatut, i d'aquesta manera desplega les noves competències previstes a l'Estatut, que faculden per establir la distribució dels horaris en les diferents etapes educatives.

El Decret de la Generalitat, tal com estableix el mateix Estatut, consagra el català com a llengua vehicular i d'aprenentatge i, a més, introdueix en una norma educativa, el concepte d'immersió lingüística, que ha estat un model de cohesió i integració referent a tot Europa.

CONGRÉS DELS DIPUTATS

Pressupostos, balances fiscals i infraestructures tornen a centrar l'acció d'Esquerra

◇ MATIES RAMOS

El procés de pau i el trencament de l'alto el foc d'ETA vigent des de març de 2006 ha protagonitzat l'activitat política al Congrés dels Diputats durant el mesos de maig i juny, mentre les primeres negociacions dels Pressupostos Generals de l'Estat pel 2008, la publicació de les balances fiscals i les actuacions en infraestructures tornaven a centrar l'activitat d'Esquerra a Madrid.

En fer-se públic el trencament de la treva, el president del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés, Agustí Cerdà, va lamentar l'anunci realitzat per ETA i va reiterar el suport total i absolut d'Esquerra a les institucions basques, de la mateixa manera que va refermar la solidaritat amb l'esquerra abertzale per

l'anul·lació de gran part de les seves llistes electorals. En el decurs d'una reunió realitzada una setmana després, Cerdà va traslladar al president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero, el suport del grup d'Esquerra en tot allò que fa referència a la resolució del conflicte polític d'Euskal Herria per la via del diàleg.

Durant els primers dies del mes de juny, el Grup parlamentari d'Esquerra va mantenir la primera reunió de negociació del Pressupostos Generals de l'Estat per 2008. En el decurs d'aquesta reunió, Esquerra va anunciar als representants del ministeri d'Economia i del PSOE que no avalarà els pressupostos de l'Estat si no es compleix la disposició addicional tercera de l'Estatut, que preveu -en un termini de set anys- que la inversió

en infraestructures de l'Estat a Catalunya equivaldrà a l'aportació catalana al producte interior brut (PIB) de l'Estat. Paral·lelament, Esquerra també va reclamar a José Luis Rodríguez Zapatero durant la sessió de control al govern espanyol que el seu executiu compleixi els successius mandats parlamentaris d'aquesta legislatura, que l'insten a publicar les balances fiscals de Catalunya, el País Valencià i les Illes, de manera que es pugui saber què aporten aquests territoris a les arques de l'Estat i què en reben d'ell en concepte inversor.

En matèria d'infraestructures Esquerra va interpel·lar la titular espanyola de Foment, Magdalena Álvarez, en relació al grau de prioritat que pensa destinar el seu gabinet a les comunicacions ferroviàries

de l'Euroregió i li va reclamar la necessitat que siguin de primer ordre per la magnitud de passatgers i el volum de mercaderies que regularment transporten, ja que és el tram de més volum de circulació de tot l'Estat.

Les finances de la Casa Reial al Tribunal Constitucional

D'altra banda, Esquerra va presentar davant el Tribunal Constitucional un recurs d'empara contra la negativa de la Mesa del Congrés dels Diputats a acceptar una bateria de preguntes i una proposició no de llei sobre la transparència del pressupost de la Casa Reial. Prèviament, Esquerra havia registrat una bateria de 101 preguntes per escrit per saber a què es destinen els diners públics que cada any els comptes de l'Estat atorguen a la

Casa Reial, però la Mesa del Congrés -en concret PSOE, PP i CiU- va vetar que aquestes preguntes poguessin tramitar-se, un fet insòlit en la història parlamentària de la cambra baixa espanyola.

Finalment, el Grup parlamentari d'Esquerra va enviar una carta a la ministra espanyola de Cultura, Carmen Calvo, en què li reclama que executi el que estableix la Llei de devolució dels arxius de Salamanca i convoqui durant el juny la reunió de la Comissió Mixta Estat-Generalitat, que ha de donar el vistiplau al retorn a Catalunya dels arxius citats. Es tracta de prop de dos milions de documents propietat d'ajuntaments, persones i entitats privades que encara es troben a l'Arxiu General de la Guerra Civil de Salamanca.

LLEI DEL LLIBRE, TRAÇAT DEL TAV I PAPERETES EN BRAILLE

Esquerra s'absté en l'aprovació de la Llei del llibre per aspectes competencials

❏ JOSEP-MARIA ALCOBERRO
Al llarg de les últimes setmanes el Senat va aprovar la Llei del llibre amb l'abstenció dels senadors d'Esquerra. Miquel Bofill, portaveu a la Comissió de Cultura, va recordar que el projecte de llei no tenia en compte la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de cultura i cooperatives de consum, i que el nucli de les esmenes presentades en matèria competencial no havien estat acceptades. Tot i no estar en desacord amb els continguts generals de la llei estatal, va manifestar que a Catalunya era necessari disposar d'una llei pròpia, exercint les competències exclusives reconegudes a l'Estatut.

TAV Girona a Figueres

La Comissió de Foment del Senat va aprovar, amb el vot favorable d'Esquerra, una moció que insta el govern espanyol a modificar el traçat de la línia del Tren d'Alta Velocitat (TAV) en el tram entre Girona i Figueres per disminuir l'impacte ambiental a la zona compresa entre els municipis de Vilademuls, Bàscara i Pontós.

Lluís Aragonès va recordar que es tractava d'una reivindicació àmpliament compartida en el territori, i que la decisió del Ministeri de Foment de retardar tres anys més, fins al 2012, la connexió amb la frontera, permet modificar el projecte de traçat aprovat inicialment. Aragonès va considerar que ja no existeix l'excusa de la manca de temps per estudiar un nou traçat alternatiu.

Aquesta votació es produïa després que el 9 de maig la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, confirmés en el Senat, en resposta a una pregunta oral formulada per Miquel Bofill, la imminent execució de les obres del traçat del TAV en el tram Vilademuls-Borrassà. Bofill, que va expressar el seu suport al manifest de la Plataforma de Defensa del Territori a favor del traçat alternatiu, va criticar que la decisió del ministeri s'hagués pres sense haver atès en cap moment l'alternativa de traçat proposada i havent prescindit totalment del diàleg amb la població.

ternativa de traçat proposada i havent prescindit totalment del diàleg amb la població.

Vot dels invidents

Josep Maria Esquerda va preguntar al ministre d'Interior sobre les previsions del govern espanyol per a garantir que les persones invidents puguin exercir el seu dret a votar de manera secreta i lliure en les properes eleccions generals, després que a les passades eleccions locals no s'hagués inclòs cap mesura per facilitar l'exercici del vot d'aquest col·lectiu.

El 4 d'octubre, Esquerda ja va formular una pregunta oral al govern per demanar que les persones invidents poguessin exercir el seu dret al vot secret en les passades eleccions municipals. Esquerda va recordar que no era necessària una reforma de la llei electoral, sinó que era suficient l'aprovació d'una norma reglamentària per permetre la impressió de paperetes en braille que permetin votar als afectats.

Miquel Bofill

Senador per Girona

Una Esquerra forta a Madrid, reforça l'autogovern a Catalunya

Tenir a Catalunya més marge de decisió i un millor finançament passa per l'exercici decidit de les competències pròpies i, també, per fer una política molt activa a Madrid, especialment pel que fa al desplegament de l'Estatut.

Tenim un Estatut encotillat per lleis estatals que s'han de reformar per activar moltes competències, amb l'agreujant que la negociació paral·lela a la de l'Estatut d'algunes d'aquestes reformes, singularment en l'àmbit de Justícia, va quedar estroncada amb el pacte Mas-Zapatero i els ministeris han tingut les mans més lliures per plantejar-les amb els seus criteris i ritmes.

En aquest context, Esquerra a Madrid està sent decisiva en la millora de les lleis i en la construcció de dics de contenció a la invasió competencial per part del govern central. Els senadors d'Esquerra som particularment actius en la defensa d'esmenes competencials i favorables a l'ús del català, en relació amb les quals busquem l'aval de les conselleries del nostre govern i procurem que l'Entesa actuï com a grup amb perfil propi en defensa de l'autogovern. Així, al Senat, la tenacitat d'Esquerra ha permès darrerament, per exemple, la millora de lleis com la del sòl, la de l'estatut de l'empleat públic, la del llibre o la del ministeri fiscal, que votarem al setembre.

PARLAMENT EUROPEU

PELS NOSTRES DRETS LINGÜÍSTICS

Els diputats catalans demanen l'oficialitat del català al Parlament Europeu

❏ MARC GAFAROT

El 15 de juny els eurodiputats catalans Bernat Joan, d'Esquerra; Ignasi Guardans, de CiU; Raül Romeva, d'ICV, i Maria Badia, del PSC, van mantenir una compareixença amb els mitjans de comunicació al Parlament de Catalunya. Aquesta trobada tenia com a objectiu explicar les passes que s'han iniciat darrerament a la cambra europea per obtenir-hi un estatus d'oficialitat de la llengua catalana. Prèviament a aquesta trobada els parlamentaris europeus ja havien fet arribar una carta al president del Parlament Europeu, l'alemany Hans Gert Poettering, en què reclamaven l'oficialitat de la nostra llengua. Així mateix, els eurodiputats van mantenir un encontre amb el president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach.

L'eurodiputat eivissenc amb els pacifistes bascos

L'eurodiputat d'Esquerra, Bernat Joan i Marí, va participar el passat 6 de juny en una roda de premsa organitzada pel Grup d'Amistat al Procés de Pau al País Basc per condemnar el trencament definitiu per part d'ETA de la treva i per exigir un nou i renovat esforç a la banda armada i al govern central a nivell negociador.

L'eurodiputat eivissenc, en resposta a preguntes dels periodistes presents, va ressaltar que totes les idees han de poder ser viables sempre que es facin des del respecte a la pluralitat democràtica. Per a Bernat Joan, al País Basc cal seguir l'exemple irlandès i un retorn a la violència és totalment forassenyat i contraproduent.

Bernat Joan guardonat amb la medalla d'honor de la Federació Mundial d'Hongaresos

La Federació Mundial d'Hongaresos va celebrar un acte oficial a Brussel·les per reclamar a les instàncies europees un major reconeixement per a les seves comunitats nacionals dispersades per diferents estats de l'Europa central i oriental (Àustria, Eslovàquia i Romania, principalment).

L'organització, encapçalada pel seu president, Miklos Patrubany, va concedir al secretari general de l'ALE i eurodiputat d'Esquerra Bernat Joan la medalla d'honor de la Federació Mundial d'Hongaresos. El guardó li fou lliurat en reconeixement a la seva tasca en favor dels drets humans i de les minories nacionals hongareses d'arreu.

↑ Bernat Joan en el moment de rebre la medalla.

VICTÒRIA DELS INDEPENDENTISTES DE L'SNP A LES ELECCIONS ESCOCESSES

Nous temps per a una nova Escòcia

Les eleccions al Parlament Escocès han situat l'SNP com a força més votada. Avui, el líder independentista Alex Salmond és el primer ministre d'una Escòcia amb possibilitats reals d'assolir la independència.

XAVIER SOLANO

Analista polític
de l'Scottish National
Party (SNP)

Després de cinquanta anys de domini laborista, els ciutadans d'Escòcia van decidir el proppassat maig donar una oportunitat al partit independentista escocès. L'SNP, tot i guanyar les eleccions, no ha aconseguit el suport majoritari; per tant, el nou govern en minoria dels independentistes haurà de buscar el suport del parlament per tirar endavant el seu projecte de país.

Escòcia enceta una etapa històrica no només per a aquest petit país del nord sinó per a la resta d'Europa i el món. L'SNP és molt conscient que ara ha arribat un moment tan important com delicat, sobretot si tenim en compte que l'objectiu principal és canviar, i per sempre, l'estatus, la història i el destí del país.

Ara mateix, l'objectiu principal a curt termini és convèncer els escocesos que l'SNP no només és digne de dirigir un país sinó que, a més, és el partit que millor ho fa. Si s'aconsegueix aquesta fita, no tinc cap dubte que els escocesos donaran una altra oportunitat a l'SNP. Aquest cop, però, amb una majoria més còmoda, que podria permetre, entre altres coses, celebrar el referèndum per la independència, si és que no s'ha celebrat abans.

A Escòcia, el terme *independència* no fa por, ni tampoc desperta reaccions visceralment. A diferència de Catalunya, sempre ha tingut resolt el problema de la identitat nacional. Ells són escocesos i volen el millor per al seu país. Així, doncs, la feina de l'SNP és convèncer els ciutadans del que per a l'SNP és una obvietat, la independència significa progrés. L'experiència dels petits estats independents veïns ens ho demostra: la petita Irlanda ha esdevingut el miracle econòmic d'Europa; Islàndia, amb només 300.000 habitants, és la quarta economia més competitiva del món. I Noruega, amb quatre milions i mig d'habitants, ha esdevingut, per sisè cop consecutiu, el país amb millor nivell de vida del món, segons les Nacions Unides. La diferència entre Escòcia, i Catalunya, i aquests altres països és que ells són estats independents i, per tant, poden escollir allò que més els convé, mentre que Escòcia i Catalunya no. Independència política només vol dir que un

↑ Nicola Sturgeon i Alex Salmond, líders de l'SNP, en un cartell electoral amb consignes favorables a la independència.

poble és lliure d'escollir allò que més li convé, res més.

Des de la perspectiva catalana, però, trobo que el més interessant no és el futur immediat d'Escòcia sinó més aviat el seu passat. Escòcia només fa vuit anys que té parlament i govern propi. De fet, és ben sabut que un dels objectius del retorn del parlament i govern a Escòcia era precisament eliminar electoralment l'independentisme a Escòcia. Com és, doncs, que en només vuit anys Escòcia ha passat de ser profundament laborista a donar una oportunitat als independentistes de l'SNP?

Hi ha molts factors que s'han de tenir en compte i s'ha d'analitzar profundament l'experiència de l'SNP a Escòcia, sobretot des de partits tan semblants ideològicament a l'SNP com Esquerra. Se'n poden extreure grans lliçons.

Les eleccions de maig del 2007 han estat unes eleccions molt especials. Han estat el resultat d'una estratègia seriosa, professional i constant. Amb grans èxits i sense cap error im-

portant. Aquestes eleccions l'SNP ha creat il·lusió i ha sabut trobar mostres de suport de primera categoria. Entre les moltes mostres m'agradaria destacar-ne una, la de Sir George Mathewson. Aquest senyor fou el president del Royal Bank of Scotland fins l'any passat. Aquest banc no és un banc normal, és el cinquè banc més gran del món, sis vegades La Caixa i amb uns beneficis anuals que doblen els de la Coca-Cola. Sir Mathewson no va tenir cap problema a donar suport públicament a la independència d'Escòcia i el partit liderat per Alex Salmond. Quan personalitats com aquesta donen suport públicament, la independència té una molt bona oportunitat d'esdevenir una realitat.

L'SNP és conscient que cal continuar treballant per no perdre aquesta oportunitat. Només el temps ens dirà si hem sabut aprofitar aquesta ocasió històrica no només per a Escòcia sinó també per a Catalunya. Perquè recordem que tots dos països pertanyen a

estats de la UE. Si Escòcia s'independitza obre les portes al nostre país.

Mentrestant, trobo que seria molt important que Catalunya i Escòcia continuessin aprofundint en les seves relacions institucionals, però també en les relacions bilaterals que Esquerra i l'SNP han mantingut sobretot en els darrers dos anys. Unes relacions que han estat possibles gràcies a l'indubtable interès de les executives dels dos partits però també als tècnics de la Comissió Sectorial de la UE i de Política Internacional d'Esquerra i als seus equivalents a l'SNP. Ara, aquesta relació s'ha d'enfortir per aconseguir que Catalunya i Escòcia esdevinguin ben aviat lliures, amics i iguals que la resta dels seus companys europeus.

EL LLIBRE

El mirall escocès

Xavier Solano

Editorial Dèria i la Magrana

ELECCIONS AL PARLAMENT ESCOCÈS 2007

CENS	3.893.780		
PARTICIPACIÓ	51,8%		
	vots	%	escons
SNP	633.401	31,0%	47
LABOUR	595.415	29,2%	46
CONSERVATIVE	284.005	13,9%	17
LIBERAL DEMOCRATS	230.671	11,3%	16
SCOTTISH GREEN	82.584	4,0%	2
ALTRES	216.033	10,6%	1

Empresa i sobirania

Cada vegada són més els empresaris que aposten decididament per la independència dels Països Catalans com una opció favorable al dinamisme econòmic del país.

▣ NÚRIA AMORÓS

Als empresaris els interessa, bàsicament, la seva butxaca. Per això sobta que alguns empresaris del nostre país s'hagin convertit en promotors d'una plataforma com Sobirania i Progrés, que reivindica una sobirania política plena, si tenim en compte el risc econòmic que això suposa. Hem parlat sobre empresa i sobirania amb Xavier Vinyals, de l'empresa From Energies International, i amb Isabel Nonell, assessora del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya.

Actualment, els recursos que Catalunya genera no reverteixen, en gran mesura, en el propi territori, sinó que en part van a altres territoris de l'Estat espanyol. Això provoca que el nostre nivell de benestar social no sigui tan elevat com el que podria ser i al qual cal aspirar. Potser per aquest motiu han sorgit diferents col·lectius que reivindiquen la sobirania política plena de Catalunya com a forma d'assolir un benestar social majoritari. Xavier Vinyals reconeix que, principalment, l'empresari és prudent i que el fet de «prendre una decisió a nivell polític d'exigència de sobirania té un cert risc empresarial per a la pròpia idiosincràsia de l'empresa». Tot allò que comporti un cert nivell de risc no és interessant per a la classe empresarial. Isabel Nonell és conscient de la necessitat empresarial de saber per què al nostre país no hi ha inversions en infraestructures, per què cada cop el nostre país queda més enrere quan fa uns anys semblava que anava al capdavant en inversions públiques i planteja el tema del dèficit fiscal, del qual no hi ha números transparents: no hi ha prou diners per implantar unes infraestructures de país necessàries i s'està produint una creixent presa de consciència empresarial de la neces-

XAVIER VINYALS

Xavier Vinyals:
«El nostre mercat és el món. La sobirania ens permetrà ser més competitius a l'exterior»

sitat que tinguem el finançament que ens pertoca. Catalunya no és cap estat, ni té ambaixades, i per aquest motiu de pes hi ha coses a les quals el Govern de la Generalitat no arriba ni pot arribar. «Només som una comunitat autònoma més» diuen algunes veus, i la nostra capacitat política és limitada, no podem fer res més del que ja fem ara.

La internacionalització empresarial
El Ministeri d'Indústria espanyol, a través de l'ICEX, atorga ajudes a la internacionalització de les empreses; per la seva banda, el govern català actua des de fa molts anys a través del COP-CA per ajudar l'empresari a 'internacionalitzar' la seva empresa, ja sigui anant a fora a emprendre un nou negoci o exportant els seus productes. Nonell ens en dona les dades: 38 centres de negoci arreu del món i 2 'àrees d'aterratge' que donen la mà a la persona empresària que arriba a un

CARLES FARGAS

Isabel Nonell:
«A partir del caràcter emprendedor dels catalans hem pogut construir un país econòmicament fort»

país i hi vol muntar un negoci. Aquesta política catalana d'acompanyament i de proximitat no es fa des de Madrid, i fa palès que el govern català és més proper a l'empresariat català. Vinyals té molt clar que el nostre mercat és el món i gràcies a una sèrie de connotacions comunes històriques com són el factor emprendedor, un teixit industrial històric potent o la tradició viatgera, la internacionalització de l'economia catalana resulta més fàcil. Els empresaris de la resta de l'Estat s'han focalitzat principalment en l'Amèrica Llatina per una qüestió idiomàtica i històrica. Vinyals, en canvi, defensa una focalització cap a altres mercats: el sud-est asiàtic, l'Europa central o alguns països que encara no pertanyen a la UE però que són importants. En l'àmbit de la internacionalització empresarial, aquest empresari lamenta la manca de multinacionals catalanes perquè es tracta d'empreses que, per elles mateixes, ja generen dinàmiques i

que són útils en el sentit que poden arrossegar alguns sectors de l'economia catalana.

La competitivitat necessària
Tothom tenim unes necessitats i uns objectius personals a la vida, però cada cop hi ha més gent que, a part d'aquests objectius, també té un objectiu de país basat en la idea de sobirania. Vinyals té molt clar que «si no demanem i exigim no tindrem mai allò que necessitem». Segons ell, fa uns anys que la política no ajuda gens la classe empresarial catalana, al contrari: «Hem patit una sangonera fiscal que no ens ha permès tenir unes infraestructures millors que ens permetrien ser més competitius». En definitiva, els principals perjudicats de la manca d'inversió en infraestructures de les últimes dècades han estat els empresaris, perquè els ha fet perdre competitivitat. No disposen dels elements bàsics que els han de permetre competir en igualtat de condicions que amb la resta d'empresaris de l'Estat espanyol. No obstant aquest impediment, Nonell destaca l'avantatge que suposa disposar d'una tradició empresarial i industrial forta, gràcies a la iniciativa privada, a partir de la qual s'ha pogut construir un país fort. Alhora, és conscient que cal concentrar esforços a internacionalitzar l'economia catalana i treballar perquè «el govern creï les condicions necessàries perquè els empresaris ho puguin tirar endavant». Des de l'administració catalana s'està promouent una política de clústers o d'agrupació d'empreses per àmbit de negoci, per tal que la col·laboració mútua permeti enfortir-les i adaptar-se de la millor manera possible a la globalització. Nonell es refereix en aquest sentit als convenis entre universitat i empresa i a la col·laboració basada en la recerca, el desenvolupament i la innovació.

FEMCAT
www.femcat.cat

Fundació privada d'empresaris que promou la internacionalització de la classe empresarial catalana i que s'ha marcat un termini de deu anys per fer de Catalunya un dels països capdavanters del món en termes de benestar social i economia. Les jornades anomenades 'Sortir al món' que ha organitzat l'últim any pretenen, precisament, potenciar que l'empresa catalana surti més a l'exterior del que ja es fa. La idea clau es resumeix en un 'les coses van bé, però podrien anar molt millor'.

Sobirania i Progrés
www.sobiraniaiprogres.cat

A diferència de Femcat, Sobirania i Progrés és una plataforma nascuda de la societat civil catalana que reivindica l'assoliment de la sobirania política plena com a forma d'arribar a uns nivells adequats de 'desenvolupament, benestar i cultura'. I per això anuncien que el proper pas per avançar cap a la sobirania dels Països Catalans és el dret a l'autodeterminació. Una reivindicació de la societat civil que treballa sobre la idea que la sobirania és necessària per al nostre progrés col·lectiu com a poble.

LLIBRE

Parla Xavier Vendrell

Disculpin les molèsties

Xavier Vendrell
Ara Llibres

Xavier Vendrell ens explica els secrets més ben guardats d'Esquerra i del Govern de la Generalitat. El vice-secretari general de Coordinació Interna i Acció Electoral d'Esquerra fa una anàlisi crítica i clara de tot el que es cou dins i fora del Govern: les negociacions per l'Acord del Tinnell, l'enrenou arran de la trobada de Carod amb ETA, la polèmica sobre la Carta Financera d'Esquerra, la retallada de l'Estatut pactada per Mas i Zapatero, l'actitud de Pasqual Maragall durant el primer govern catalanista i d'esquerres, la seva relació amb Montilla i molts altres fets rellevants de la política dels últims anys. Xavier Vendrell representa, com diu ell mateix, una nova generació de polítics que, desacomplexats i educats en democràcia, no s'amaguen del que pensen: «Sóc socialista, sóc demòcrata i vull la independència dels Països Catalans. Espero que em disculpin les molèsties».

WEB

Per un estat propi!

Estat propi

www.estatpropi.cat

La blocosfera catalana ha impulsat una de les campanyes més interessants sorgides els últims mesos. Amb la intenció de conèixer el suport popular per assolir un estat propi per als Països Catalans, la web pretén crear un índex d'independentistes d'arreu dels municipis de la nació, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. Així, presenta un mapa en format de capa de Google Earth on els ciutadans independentistes es poden adherir, i d'aquesta manera cada nou municipi amb un mínim d'un adherit afegeix una senyera al seu espai geogràfic dins el mapa. En aquest sentit, a data de la redacció d'aquest article, la iniciativa ja comptava amb 11.514 adherits i incloua el 56% dels municipis dels Països Catalans. Així, estatpropi.cat neix amb la intenció de calcular el cens d'independentistes en un possible referèndum d'autodeterminació. Sumem-nos al mapa!

LLIBRES

Historiografia i Catalanisme.

Josep Coroleu i Inglada (1839-1895)

Giovanni C. Cattini
Editorial Afers

Biografia d'un dels intel·lectuals més rellevants de la Catalunya republicana de finals del segle XIX. Josep Coroleu va ser un home avançat al seu temps i va ser un dels grans precursors de les societats modernes de la Mediterrània occidental.

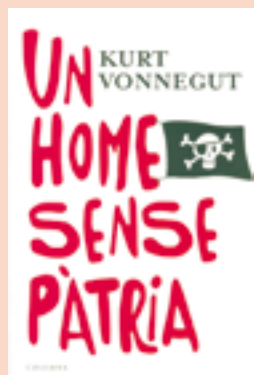
Giovanni Cattini explica la vida d'una persona en un moment crucial de la història pel gran desenvolupament cultural i polític del noucentisme del principi del segle XX.

Un home sense pàtria

Kurt Vonnegut
Columna

Un home sense pàtria és la culminació de l'obra de Kurt Vonnegut, considerat per molts el millor escriptor nord-americà viu. En uns textos breus i plens d'humor negre crítica tot el que no li agrada de la nostra societat, des de Bush fins a la manera com estem posant fi al nostre planeta. Vonnegut defensa l'humanisme com el camí per entendre el món i la vida, i alhora recupera el gènere de crítica que va popularitzar Michael Moore i el porta cap a un nou nivell amb unes crítiques més àcides i divertides.

Nosaltres Sols: la revolta irlandesa a Catalunya

Joan-Carles Ferrer i Pont
Abadia de Montserrat

Aquesta obra analitza la repercussió que l'anomenada revolució nacional irlandesa va exercir a Catalunya a començament del segle XX. L'obra recull el ressò que va tenir a la premsa catalanista de l'època l'evolució dels fets a Irlanda i mostra la influència que va exercir en el discurs polític a Catalunya. Aquesta obra, doncs, estudia el catalanisme a partir del mirall irlandès i ho fa parant una especial atenció al debat ideològic entre els conceptes d'emancipació nacional i lluita obrera.

Més barbaritats de la COPE

Álvaro Vioque
Ara Llibres

Després de l'èxit de *Les barbaritats de la COPE*, Álvaro Vioque publica més barbaritats de l'emissora per excel·lència de la Brunete mediàtica. Sense anar més lluny, descriu comentaris i expressions del programa estrella de l'emissora, *La Mañana*, de Federico Jiménez-Losantos, com ara «Atacaban a Hitler, y Hitler decía que atacaban a Alemania; atacaban a Mussolini, y Mussolini decía que atacaban a Italia; [...] atacan al tripartito, y están atacando a Cataluña: todas las dictaduras son iguales».

L'ENTITAT

Sindicalistes per la Sobirania va néixer el passat Primer de Maig, amb la intenció d'agrupar i afavorir la creació de sinèrgies entre els sindicalistes que es declaren sobiranistes.

Tot i que Sindicalistes per la Sobirania és fruit de la confluència de diversos sindicalistes en el si de la plataforma Sobirania i Progrés, l'embrió de Sindicalistes per la Sobirania es troba a Sindicalistes pel No, que durant els mesos anteriors al referèndum del nou Estatut de Catalunya va fer una campanya activa contra el text retallat a Madrid.

Els seus promotors afirmen que entre els sindicats hi ha més independentistes del que sembla i bona prova d'això és que en només dues setmanes escasses el manifest que propugnen va rebre més de 400 adhesions de sindicalistes partidaris de la independència dels Països Catalans.

En aquest sentit, el manifest publicat amb motiu del Primer de Maig afirma que s'ha d'avançar a favor d'un sindicalisme nacional. A més a més, d'acord amb l'estratègia globalitzadora a què estan sotmesos els treballadors i treballadores, requereix que s'impulsi la idea que la lluita global dels treballadors és també la lluita per la llibertat dels pobles. Tot advocant per reforçar el paper de les organitzacions sindicals catalanes d'obrir vies de transformació social per a la globalització dels drets laborals de tots els treballadors i treballadores.

Així, Sindicalistes per la Sobirania es marca uns punts elementals per fer convergir el sindicalisme nacional: superar el model de relacions laborals vigent i avançar en un model social que garanteixi la igualtat i la justícia social; eliminar les discriminacions salarials entre els treballadors i treballadores; impulsar un model productiu que no es fonamenti en l'abús en la contractació i no es recolzi en la precarietat laboral; apostar per una ocupació estable i de qualitat; actuar a favor de la constitució real d'un marc català de relacions laborals, i exigir que a Andorra s'hi garanteixin els drets laborals i la llibertat sindical.

www.sindicalistesperlasobirania.cat

Independència i justícia social

POL PAGÈS

Sergi Perelló i Cesc Poch

«La independència dels Països Catalans s'aconseguirà amb la majoria dels treballadors i treballadores»

□ POL PAGÈS

Per què als Països Catalans no existeix un sindicat nacional fort?

Perelló: La classe política no ha fet una aposta pel sindicalisme nacional i els sindicats estatals s'han fet seves part de les reivindicacions nacionals.

Poch: Ho comparteixo, i a més hi afegiria una nova idea: bona part de la classe obrera catalana prové de la immigració espanyola i el fet que no hi hagués una esquerriera nacional hegemònica ha condicionat que els sindicats majoritaris no siguin nacionals. Avui, per sort, hi ha molts sobiranistes als sindicats estatals a Catalunya.

Per quines raons és important tenir un sindicalisme nacional fort?

Perelló: És important tenir un sindicalisme nacional fort per poder decidir des del territori sobre aquells aspectes que ens interessin, és a dir, per pragmatisme socioeconòmic dels treballadors, ja que, si guin sobiranistes o no, tots els treballadors tenen objectius calcats.

Poch: Avui encara és important poder mantenir la unitat cívica dels treballadors, siguin de l'àrea metropolitana o de la Catalunya interior, perquè la representativitat de tots els treballadors és un aspecte molt important per continuar amb la construcció nacional.

És bona la sobirania per als treballadors i treballadores?

Perelló: És bona des del punt de vista del pragmatisme, ja que, independentment que algú sigui més sobiranista o menys, la sobirania revertirà positivament en les seves condicions de vida. Amb sobirania millorarem el benestar so-

cial, perquè tindrem un estat del benestar més fort. Per tant, amb una millor capacitat de decisió a nivell econòmic aconseguirem més benestar per a les persones, sigui quina sigui l'adscripció nacional de cadascú.

Poch: Si un dia la majoria dels treballadors són independentistes, Catalunya serà independent. El nostre objectiu no és tenir una borsa de treballadors amb afinitats ideològiques per anar a les eleccions sindicals, sinó treballar des de l'àmbit sindical per crear sobiranistes i crear dinàmica i discurs de sindicalisme nacional, ja que sovint l'esquerra nacional està allunyada del discurs laboral. Els treballadors són uns actors estratègics del procés d'alliberament nacional. La independència serà amb la majoria dels treballadors o no serà. La sobirania és necessària per garantir i fer créixer l'estat del benestar català, així com per tenir capacitat financera per encarar amb garanties la globalització econòmica a través de bones polítiques d'innovació, de formació i d'infraestructures que evitin deslocalitzacions o altres fenòmens perjudicials per a la classe treballadora.

Per quines raons és necessari superar l'actual marc català de relacions laborals?

Perelló: Malgrat les bones intencions inicials de l'Estatut del 30 de setembre, aquest va quedar retallat i va perdre un dels seus valors, com és tot l'aspecte econòmic, cosa que ens impedeix administrar els nostres recursos i tampoc no ens permet establir quines

polítiques socials volem implantar. Això condiciona les polítiques sobre la formació, la inspecció de treball, la caixa única de la seguretat social...

Poch: El Parlament no té cap capacitat legislativa en temes laborals (són competències d'àmbit estatal). Cal plantejar la reforma del sistema de pensions i la caixa única de la seguretat social. És un debat prou important que va quedar fora del debat estatutari, però les pensions s'han d'adequar al nostre nivell de vida, perquè no es tracta de pagar un complement de mínims i prou. La caixa única de la seguretat social ja no és un tabú, perquè el mite de la caixa única s'ha trencat quan les mútues privades han entrat en la seva gestió, cosa que és una gran contradicció ja que, a diferència de les autonomies, les mútues sí que la poden gestionar, i demostra que no és per un criteri polític sinó exclusivament administratiu. Cal desbloquejar-ho d'una vegada.

PERFIL

Sergi Perelló

Barcelona, 1972

Secretari d'Organització de la Intersindical-CSC.

Exportaveu de l'Espai Jove.Promotor de Sindicalistes per la Sobirania.

Cesc Poch

Terrassa, 1970

Secretari General de la UGT a Osona.

Militant d'Esquerra des de 1991

i conseller nacional. Promotor de Sindicalistes per la Sobirania.

